

Megjelen minden második napon
kedd, csütörtök és szombat este.

Szerkesztőség és kiadóhivatal:
Sátoralja-Ujhely, főtér 9. szám.

Kéziratokat nem adunk vissza.

Apró hirdetéseknek minden garmond szó
4 fill., vastagabb betűkkel 8 fill.

Nyilttérben minden garmond sor 30 fill.

ZEMPLÉN

POLITIKAI HIRLAP.

ifj. Meczner Gyula
főszerkesztő.

dr. Szirmay István
felelős szerkesztő.

dr. Ham Sándor
főmunkatárs.

Előfizetési ára:

Egész évre 12 korona, fé évre 6 kor.
negyedévre 3 kor.
— Egyes szám ára 8 fillér. —

Hirdetési díj:

Hivatalos hirdetéseknek minden szó után
2 fill. Petit betűnél nagyobb, avagy disz-
betűkkel, vagy kerettel ellátott hirdetések
terméérték szerint egy négyszög centim.
után 6 fill. — Állandó hirdetéseknek ár
kedvezmény.

Hétfői thémák.

Irja: Szirmay István.

— április 11.

Ennek a hétfőnek országos témája van. Téma maga a napnak dátuma. Ezen a napon irta első Ferdinánd Isten kedvező kegyelméből ausztriai császár és Magyarországnak e néven ötödik királya az ugynevezett 48-as törvények alá, hogy „Mi tehát kegyesen meghallgatván és kegyelmesen elfogadván említett hűveinknek, fentnevezett Magyarországnak és hozzákapcsolt részek egyházi főrendinek, zászlósainak, országnagyjainak s nemeseinek, úgy egyéb Karok és Rendeknek alázatos könyörgését és esedezését, mindazon felhívott, Nekünk benyújtott törvényeket ezen levelünkbe szóról szóra beigtatni rendeltük s azokat, összesen és egyenként kedveseknek és elfogadottaknak vallván, hozzájuk királyi megegyezésünket és jóváhagyásunkat adtuk stb. stb. Kelt a Mi őszintén kedvelt hűvünk tekintes és nagyságos németújvári gróf Batthyányi Lajos magyarországi miniszterelnökünk kezéből szabad királyi Pozsony városunkban Szentgyörgy hó tizenegyedik napján az ur ezer nyolcszáz negyven nyolcadik esztendejében.”

Ezen a napon született tehát törvényesen a mai Magyarország; ez a nemzeti újjáébredés diadalának legfényesebb napja. Ez a nap tehát régóta ünnepe már a magyar nemzetnek, sokkal régebb idő óta az, mint sem Bánffy törvénybe igtatta és ezt a

napot a hazafiság szabadalmazott hősei — még sem akarják ünnepnék elfogadni.

És ugyan miért nem lelkesedik a tulipiros hazafiság április 11-ért? Ki találta ki azt az ostobaságot, hogy ha április 11 ike nemzeti ünnep, akkor nem ünnep március 15-ike? Miért vesztene jelentőségéből, fényéből az egyik nap, ha előismerjük egy másik nap történelmi fontosságát is? Ugyan világosítsatok fel egem ezekről hazám dicső tollforogatói, akik annyi epével tudtok írni, ha a „hivatalos Magyarország” nem jelenik meg a ti ünnepeiteken és akik tüntetőleg nem ünnepeltek, mikor ünnepel a hivatalos világ.

Viszonzásul én is megpróbálok egy argumentumot még kijátszani április 11-ike mellett.

Tudjátok-e hogy annak a híres nemzet-ellenes reakciónak, melyet ti még többet emlegettek, mint mi, április tizenegyedik volt a legkeserűbb napja. Ott fetrengett ezen a napon a teljes megaláztatás porában. Tehetetlenül, fogsikorgatva. Ugy-e, jól esik nektek is a gyűlölt ellenség kudarcára gondolni? No hát, ha a szeretet nem hoz közibénk titeket, hallgassatok legalább a gyűlölet szavára és jertek velünk ünnepelni ezután, hogy nagyobb táborat lásson magával szemben, ha még egyszer ébredezni merne az a bizonyos reakció.

Igazán kíváncsi voltam az ország hangulatára április 11-én.

Leányhűség.

A „Zemplén” számára írta: Ossa Béla.

Bálvándy Margit nagyon kényelmetlenül érezte magát, midőn észrevette, hogy Rajecz fürdő egyik férfi vendége folytonosan kisérgeti sétái alkalmával. Rosszálását közölte is anyjával és e közlés után ketten bosszankodtak, persze: hiába! A mama egy kis utánjárással később megtudta, hogy az őket oly kitartással kísérelő alak Palásthy Nándor hirlapíró, aki már régóta írja „Margit dalait” a fővárosi előkelőbb lapok hasábjaira. Ezt a nemes foglalkozást azonban ugy a mama, mint Margit légiiesen ideálisnak találták és hagyták nyugodtan sétálni Palásthyt, aki Margit kísérgetésében fáradhatatlan volt.

Egyik derűs nap délelőttjén újra lent sétáltak a fürdő esplanadján, és Margit oly idegesen ütötte le napernyőjével egy árva bogáncs bóbbitáját, hogy ernyője a virággyak közé repült. A mindenütt jelenlévő Palásthy nyújtotta át az elrepült napernyőt és mintha csak alkalomra várt volna, sietve mutatta be magát:

— Palásthy Nándor hirlapíró vagyok . . .

Valljuk be: eddig ez a hangulat olyan mesterségesen hideg vagy mi volt. De hát ma már e nap törvénybe iktatója, Bánffy ellenzéki vezér, nemzeti ideálok alkut nem ösmerő hőse és az ellenzéki vezérek — mitűrés tagadása — érteni szoktak az ünnep-csináláshoz. De ugy látom, április 11-ke most sem volt zajosabb, hangosabb mint máskor, az „uj párt” nem látszott meg sehol sem ezen a napon és ha abból vonnánk következtetést az új-párt életerejére, amit tegnap csinált, nem nagy jövőt jósolhatnánk a 67-be olvadtt negyvennyolcas politikának.

A Hymnuszt hallottam tegnap a katolikus templomban — de csak az orgona hangjain. Pedig milyen szép lett volna a mi nemzeti imádságunk az ünneplők ajkairól is. Igazán, ne csináljunk már mindig csak félmunkát. Ha már kiköveteltük, hogy Hymnusunk templom-képes éneknek ismertessék el, hát énekeljük is el, hogy „Isten áld meg a magyart.”

Törvénytiprás.

— ápr. 12.

Buza Barna urnak „egy kis feleletére,” három nagy megjegyzésem van.

Az egyik az, hogy ha a városi képviselők számának meghatározása körül felvetett kérdésben, felfogásomnak helyességéről még kételyem maradhatott volna fel, teljesen eloszlatva volna ezt a Buza ur által hivatkozott 80822/896.

Margit a bemutatkozásra ennyit válaszolt:

— Nos . . . ?! Amellett olyan hideg, bántó tekintettel nézte végig Palásthyt, hogy ez észrevehette a Margit kicsinylését.

— Palásthy Nándor vagyok — szólott alig elfojtható izgatottsággal a férfi, — bemutatkozni illendőnek tartottam s e rövid ismeretséget tovább folytatni nem leszek sem merész, sem együgyű. Bocsanatot kérek, ha okot adtam volna haragjára, kicsinylésére. Ennyi az én mondani valóm!

. . . Margit megsértette ezt a férfit . . .

II.

A kilencedik huszárgarnizon tisztjei nevetve beszélnek el kalandjaikat az öreg Bálvándynak a két fedelű, francia tetős udvarház hűvös terrasán. Margit pedig szorgalmasan töltögeti a poharakba a Chateau Yquemet és cognacot a kifáradt hadfiaknak, a kik épen a manőver utolsó atakjáról jöttek meg.

Az ezredes ur szintén jelen van és meglegedését fejezi ki a tiszteknek, kik határozottan kitüntek a többi

számu belügyminiszteri határozatnak — Buza ur által ez esetben helyesen idézettnek feltételezett — tartalma.

En t. i. azt állítottam s állítom, hogy az 1886: XXVI. t. c. 32. §-a nem imperativ s ennek folytán a képviselők számának a 48—200 zárószámok között való meghatározása az autonomia részére lett felhagyva; miután pedig a min. határozat azt mondja, „a képviselőtestület tagjai számának megállapítása leghelyesebben (sic) a tíz évenkénti népszámlálás eredménye alapján fogantatható, ez a község legsajátosabb önkormányzati joga közé és első sorban a községi képviselőtestület, másodfokban a vármegye közönségének hatáskörébe tartozik,” a kettő, t. i. az én felfogásom s a miniszteri törvénytörvénygyűlést fedik egymást.

Ennek folytán, midőn Buza ur „kis feleletében” azt írja; „tehát tetszik látni a miniszter mondja, hogy tíz évenként kell megállapítani,” a valóságtól „ellépett.”

Második megjegyzésem következő:

Azt mondja Buza ur, hogy nekem is vannak „leghivebbnek tartott embereim,” kik az én el-lépésemén nagyon örülnének. Kik legyenek ezek? Buza ur bizonyosan tudja, mert ha nem tudná, nem irta volna; nekem ugy tetszik, mintha Buza ur husvétii kirohanását is azoknak aszisztálása vagy közvetett sugalmazása mellett intézte volna.

Buza ur kis cselszövő. Azok kitanult nagy intrikusok lehetnek.

Buza urat mindenesetre többre becsülöm, mert ha nem többször

csapatvezetők felett s különösen Nándi főhadnagyot dicséri, aki jelenleg Szigety bárónál van, az öreg báróval és szép leányával, kik még a fővárosból régi jó ismerősei, társalgva.

A dicsért és várva-várt főhadnagy nemsokára meg is jelenik és háromszoros hurrah fogadja. Odalép az öreg Bálvándyhoz, majd Margit-hoz és bemutatkozik az elsápadt leánynak azon a régi hangon, azokkal a régi szavakkal:

— Palásthy Nándor főhadnagy vagyok.

És midőn Margit szólanul teszi kis kezét a Palásthyéba, Palásthy alig észrevehető, fájdalmas mosolylyal sugja néki azt a kettőjüknek olyan ismerős szót:

— Nos . . . ?!
Aztán kérdezősködik Margit anyja felől, mire az öreg szomoruan mutat a terrasról látható temetőre, amelynek fáit épen most aranyozza meg a hunyó nap utolsó, arany-beres sugara . . .

III.

A vacsoránál Margit a mellette ülő Karla Bélának, ki egyébként távoli rokona volt, sugó hangon ugy

A ZEMPLÉN TÁRCÁJA.

Műfordítások Uhlandból.

A paecsrta.

Kikelet van, már itt a Vidám, dalos paecsrta. Szellő száll a réten át Paecsrta a légen át!

Majd felrepül némelyik A nap-fényes egekig. Egy úgy érzem, idebenn Dalol az én szívemben.

Őszszel.

Köszöntelek lanyha lég! Enyhe, sugár, tiszta ég! Csendülnek vidám dalok. S bús szívem elandalog.

Ó szívem tán azt hiszed Ujra itt a kikelet? Pusztá minden . . . a tavasz Néked eltűnt, álom az.

Szász Árpád.

Megjelen minden második napon
kedd, csütörtök és szombat este.

Szerkesztőség és kiadóhivatal:
Sátoralja-Ujhely, főtér 9. szám.

Kéziratokat nem adunk vissza.

Apró hirdetéseknek minden garmond szó
4 fill., vastagabb betűkkel 8 fill.

Nyilttérben minden garmond sor 30 fill.

ZEMPLÉN

POLITIKAI HIRLAP.

ifj. Meczner Gyula
főszerkesztő.

dr. Szirmay István
felelős szerkesztő.

dr. Ham Sándor
főmunkatárs.

Előfizetési ára:

Egész évre 12 korona, fé évre 6 kor.
negyedévre 3 kor.
— Egyes szám ára 8 fillér. —

Hirdetési díj:

Hivatalos hirdetéseknek minden szó után
2 fill. Petit betűnél nagyobb, avagy disz-
betűkkel, vagy kerettel ellátott hirdetések
térmeték szerint egy négyszög centim.
után 6 fill. — Állandó hirdetéseknek ár
kedvezmény.

Hétfői themák.

Irja: Szirmay István.

— április 11.

Ennek a hétfőnek országos themája van. Thema maga a napnak dátuma. Ezen a napon irta első Ferdinánd Isten kedvező kegyelméből ausztriai császár és Magyarországnak e néven ötödik királya az ugynevezett 48-as törvények alá, hogy „Mi tehát kegyesen meghallgatván és kegyelmesen elfogadván említett hűveinknek, fentnevezett Magyarországnak és hozzákapcsolt részek egyházi főrendinek, zászlósainak, országuagyjainak s nemeseinek, úgy egyéb Karok és Rendeknek alázatos könyörgését és esedezését, mindazon felhívott, Nekünk benyújtott törvényeket ezen levelünkbe szóról szóra beigtatni rendeltük s azokat, összesen és egyenként kedveseknek és elfogadottaknak vallván, hozzájuk királyi megegyezésünket és jóváhagyásunkat adtuk stb. stb. Kelt a Mi őszintén kedvelt hívnök tekintes és nagyságos németújvári gróf Batthyányi Lajos magyarországi miniszterelnökünk kezéből szabad királyi Pozsony városunkban Szentgyörgy hó tizenegyedik napján az ur ezer nyolcszáz negyven nyolcadik esztendejében.“

Ezen a napon született meg tehát törvényesen a mai Magyarország; ez a nemzeti ujjáébredés diadalának legfényesebb napja. Ez a nap tehát régóta ünnepe már a magyar nemzetnek, sokkal régiebb idő óta az, mint sem Bánffy törvénybe igtatta és ezt a

A ZEMPLÉN TÁRCÁJA.

Műfordítások Uhlandból.

A paecirta.

Kikelet van, már itt a Vidám, dalos paecirta. Szellő száll a réten át Paecirta a légen át!

Majd felrepül némelyik A nap-fényes egekig. Egy úgy érzem, idebenn Dalol az én szivemben.

Őszszel.

Köszöntelek lanyha lég! Enyhe, sugár, tiszta ég! Csendülnek vidám dalok. S bús szivem elandalog.

Ó szivem tán azt hiszed Ujra itt a kikelet? Pusztá minden... a tavasz Néked eltűnt, álom az.

Szász Árpád.

napot a hazafiság szabadalmazott hősei — még sem akarják ünnepek elfogadni.

És ugyan miért nem lelkesedik a tulipiros hazafiság április 11-ért? Ki találta ki azt az ostobaságot, hogy ha április 11-ike nemzeti ünnep, akkor nem ünnep március 15-ike? Miért vesztene jelentőségéből, fényéből az egyik nap, ha elismerjük egy másik nap történelmi fontosságát is? Ugyan világosítsatok fel engem ezekről hazám dicső tollforgatói, akik annyi epével tudtok írni, ha a „hivatalos Magyarország“ nem jelenik meg a ti ünnepeiteken és akik tüntetőleg nem ünnepeltek, mikor ünnepel a hivatalos világ.

Viszonzásul én is megpróbálok egy argumentumot még kijátszani április 11-ike mellett.

Tudjátok-e hogy annak a híres nemzet-ellenes reakciónak, melyet ti még többet emlegettek, mint mi, április tizenegyedik volt a legkeserűbb napja. Ott fetrengett ezen a napon a teljes megaláztatás porában. Tehetetlenül, fogcsikorgatva. Ugy-e, jól esik nektek is a gyűlölt ellenség kudarcára gondolni? No hát, ha a szeretet nem hoz közbéni titeket, hallgassatok legalább a gyűlölet szavára és jertek velünk ünnepelni ezután, hogy nagyobb tábort lásson magával szemben, ha még egyszer ébredezni merne az a bizonyos reakció.

Igazán kíváncsi voltam az ország hangulatára április 11-én.

Leányhűség.

A „Zemplén“ számára írta: Ossa Béla.

Bálvándy Margit nagyon kényelmetlenül érezte magát, midőn észrevette, hogy Rajecz fürdő egyik férfi vendége folytonosan kisérgeti sétái alkalmával. Rosszallását közölte is anyjával és e közlés után ketten boszszankódtak, persze: hiába! A mama egy kis utánjárással később megtudta, hogy az őket oly kitarással kisérő alak Palásthy Nándor hirlapíró, aki már régóta írja „Margit dalait“ a fővárosi előkelőbb lapok hasábjaira. Ezt a nemes foglalkozást azonban ugy a mama, mint Margit légiessen ideálisnak találták és hagyták nyugodtan sétálni Palásthyt, aki Margit kíséretében fáradhatatlan volt.

Egyik derűs nap délelőttjén újra lent sétáltak a fürdő esplanadján, és Margit oly idegesen ütötte le napernyőjével egy árva bogáncs bóbítját, hogy ernyője a virágágyak közé repült. A mindenütt jelenlévő Palásthy nyújtotta át az elrepült napernyőt és mintha csak alkalomra várt volna, sietve mutatta be magát:

— Palásthy Nándor hirlapíró vagyok ...

Valljuk be: eddig ez a hangulat olyan mesterségesen hideg vagy mi volt. De hát ma már e nap törvénybe iktatója, Bánffy ellenzéki vezér, nemzeti ideálok alkut nem ösmerő hőse és az ellenzéki vezérek — mi türes tagadás — érteni szoktak az ünnep-csináláshoz. De ugy látom, április 11-ke most sem volt zajosabb, hangosabb mint máskor, az „uj párt“ nem látszott meg sehol sem ezen a napon és ha abból vonnánk következtetést az új-párt életerejére, amit tegnap csinált, nem nagy jövőt jósolhatnánk a 67-be olvadt negyvennyolcas politikának.

A Hymnuszt hallottam tegnap a katolikus templomban — de csak az orgona hangjain. Pedig milyen szép lett volna a mi nemzeti imádságunk az ünneplők ajkairól is. Igazán, ne csináljunk már mindig csak félmunkát. Ha már kiköveteltük, hogy Hymnusunk templom-képes éneknek ismertessék el, hát énekeljük is el, hogy „Isten áld meg a magyart.“

Törvénytíprás.

— ápr. 12.

Buza Barna urnak „egy kis feleletére“, három nagy megjegyzésem van.

Az egyik az, hogy ha a városi képviselők számának meghatározása körül felvetett kérdésben, felfogásomnak helyességéről még kételyem maradhatott volna fel, teljesen eloszlatva volna ezt a Buza ur által hivatkozott 80822/896.

Margit a bemutatkozásra ennyit válaszolt:

— Nos ...?! Amellett olyan hideg, bántó tekintettel nézte végig Palásthyt, hogy ez észrevehette a Margit kicsinylését.

— Palásthy Nándor vagyok — szólott alig elfojtható izgatottsággal a férfi, — bemutatkozni illendőnek tartottam s e rövid ismeretséget tovább folytatni nem leszek sem merész, sem együgyű. Bocsánatot kérek, ha okot adtam volna haragjára, kicsinylésére. Ennyi az én mondani valóm!

... Margit megsértette ezt a férfit ...

II.

A kilencedik huszárgarnizon tisztjei nevetve beszélnek el kalandjaikat az öreg Bálvándynak a két fedelű, francia tetős udvarház hűvös terrasán. Margit pedig szorgalmasan töltögeti a poharakba a Chateau Yquemet és cognacot a kifáradt hadfiaknak, a kik épen a manőver utolsó atakjáról jöttek meg.

Az ezredes ur szintén jelen van és meglepődését fejezi ki a tiszteknek, kik határozottan kitüntek a többi

számu belügyminiszteri határozatok — Buza ur által ez esetben helyesen idézettnek feltételezett — tartalma.

En t. i. azt állítottam s állítom, hogy az 1886: XXVI. t. c. 32. §-a nem imperativ s ennek folytán a képviselők számának a 48—200 zárószámok között való meghatározása az autonomia részére lett felhagyva; miután pedig a min. határozat azt mondja, „a képviselőtestület tagjai számának megállapítása leghelyesebben (sic) a tíz évenkénti népszámlálás eredménye alapján foganatosítható, ez a község legsajátosabb önkormányzati joga közé és első sorban a községi képviselőtestület, másodfokban a vármegye közönségének hatáskörébe tartozik,“ a kettő, t. i. az én felfogásom s a miniszteri törvényt magyarázat fedik egymást.

Ennek folytán, midőn Buza ur „kis feleletében“ azt írja; „tehát tetszik látni a miniszter mondja, hogy tíz évenként kell megállapítani,“ a valóságtól „ellépett.“

Második megjegyzésem következő:

Azt mondja Buza ur, hogy nekem is vannak „leghivebbnek tartott embereim,“ kik az én el-lépésemre nagyon örülnének. Kik legyenek ezek? Buza ur bizonyosan tudja, mert ha nem tudná, nem irta volna; nekem ugy tetszik, mintha Buza ur husvéti kirohanását is azoknak aszisztálása vagy közvetett sugalmazása mellett intézte volna.

Buza ur kis cselszövő. Azok kitanult nagy intrikusok lehetnek.

Buza urat mindenesetre többre becsülöm, mert ha nem többször

csapatvezetők felett s különösen Nándi főhadnagyot dicséri, aki jelenleg Szigety bárónál van, az öreg báróval és szép leányával, kik még a fővárosból régi jó ismerősei, társalogva.

A dicsért és várva-várt főhadnagy nem sokára meg is jelenik és háromszoros hurrah fogadja. Odalép az öreg Bálvándyhoz, majd Margit-hoz és bemutatkozik az elsápadt leánynak azon a régi hangon, azokkal a régi szavakkal:

— Palásthy Nándor főhadnagy vagyok.

És midőn Margit szótlánul teszi kis kezét a Palásthyéba, Palásthy alig észrevehető, fájdalmas mosolylyal sugja néki azt a kettőjüknek olyan ismerős szót:

— Nos ...?!

Aztán kérdezősködik Margit anyja felől, mire az öreg szomoruan mutat a terrasról látható temetőre, amelynek fáit épen most aranyozza meg a hunyó nap utolsó, arany-eres sugara ...

III.

A vacsoránál Margit a mellette ülő Karla Bélának, ki egyébként távoli rokona volt, sugó hangon ugy

évente legalább egyszer, Husvét első napjára kitör belőle a virtus; tehát nyílt ellenség számba jön. Amazok azonban alattomos, settenkedő cselszövők lehetnek, kik a napfényen nem mernek mutatkozni, csak setétben futják meg róka-utjukat.

Buza ur tapasztalhatta, hogy a nyílt ellenségtől nem félek. Az ilyet vagy meggyőzni, vagy legyőzni igyekszem; az alattomos, cselszövő ellenséget, az álbarátot csak megvethetem.

Számításukban azonban ugy Buza ur, mint a settenkedők egyaránt csalatkoznak. Intrikájuk, ott ahova intézték, nem hatott s a balhacspisek engem sem geniroznak.

Végre még egyet.

Első cikkemben nem láttam ildomosnak, s nem is éreztem magamat jogosultnak gr. Hadik Béla ur védelmére kelni, tudva azt, hogy ő sem az én, sem a más védelmére nem szorult.

Most sem teszem azt. Buza ur a „Zemplén” közelebbi számában nálam bizonyára illetékesebb helyről megkapta már az érdemelt választ.

Miután azonban Buza ur „egy kis feleleté”-ben, ujabban is jónak látja intrikus szerepét folytatva, rólam mint a főispán „mentoráról” emlékezni meg „már tovább nem tudván hallgatni,” annyit megjegyezni szükségesnek tartok, hogy Hadik Béla grófnak több esze, tanulmánya, tapasztalata s tapintata van, — hogy ne vehesse Buza ur se sértésnek, se kicsinylésnek, — mint nekem meg Buza urnak együtt véve, tehát ő az én tanácsomra, annál kevésbé a Buza ur tanácsára nem szorul s mindannyiunknak „Mentora” pedig csak ő lehetne, kit pygmoeusok kicsinyes intritikája és csipkedései el nem érhetnek, nemes gondolkozásában és közhasznu tevékenységében nem zavarhatnak meg.

Végeztem.

id. Meczner Gyula.

hogy csak ketten hallották, mondta: Béla... gyüölöm ezt a Palásthyt... Ne mosolyogjon! Megsértett. Érti Béla... megsértett. Mióta hagy maga engem bántatlanul sértegetni...? Karla Béla majdnem felszisszent Margit szavaira. Hiszen ő is régóta gyüölöli ezt a férfit, aki behizegegte magát bajtársai kegyébe, aki mellett háttérbe kell szorulnia neki... Karla Bélának...

— Az a mosolygó uriember — legyen nyugodt Margit — bűnhődni fog!

A vacsora végeztével, midőn Margit visszatért szobájába, szinte elrémült önmagától.

— Mit tettem, istenem?! Összevesztettem boszúból két embert, kik közül az egyik unokafivérem. Hátha ő fog elesni a párbajban, hiszen a vacsora utáni sértő szavak, mik bár hidegen ejtettek ki, de belevágtak a szívébe, katonánál csak vérrel egyenlíthetők ki. Piros, meleg vérrel...

E percben hangokat hallott átverődni a zsalukon s amint esendesen az ablakhoz lopózkodott, a hold világánál kivehette Palásthy deli alakját és két tisztársát, akiknek esendően, suttogó hangon beszélt:

HIREK.

A „Bodrogközi Jótékony Nőegylet” táncestélye.

— Kiküldött tudósítónktól. —
— ápr. 10.

A Mailáth Józsefné grófnő elnöklése alatt álló „Bodrogközi Jótékony Nőegylet” választmányi tagjai által f. hó 10-én este 10 órakor Királyhelmecezen, a „Rigó” szállóban rendezett piknik jellegű estély lefolyásáról kiküldött munkatársunk következőkben számol be:

Nem hiába tartja a közmondás, hogy manapság csak a vidéken van gyöngyélet. Bizonyítéka ennek azon színes, eleven és valóban utólrhetetlen tüneményesség, amit a Mailáth Józsefné grófnő vezetése alatt álló „Bodrogközi Jótékony Nőegylet” választmányi tagjai rendeztek.

Azon előzőkenység és figyelem, melyben a táncestély résztvevői ez estén részestültek, valóban az igaz vendégszeretet nyilvánulása volt. A vidékről érkező vendégeket a vonatonál reggel, délben és este a magánfogatok egész raja várta. Mailáth Józsefné grófnő, ki a táncestély védnöknője volt: maga is több fogatot bocsátott az érkezők rendelkezésére.

A reggel és délben érkező vendégeket a táncestély megkezdéséig a Bodrogköz legszeretetremlőbb háziasszonyai látták szíves vendégül.

Körülbelül fél 10 órakor már zsufolva volt a „Rigó” nagyterme a résztvevő vendégekkel. 10 órakor jelent meg a táncestély védnöknője: Mailáth Józsefné grófnő, férje, gr. Mailáth József kíséretében a bálteremben. A megérkező grófi párt a terem bejáratánál a nőegylet választmányi tagjai fogadták. A grófi párt belépésükkor a jelenlevők éljenzése fogadta és Balog Jancsi zenekarának üdvözlő indulója. Azután a grófnő, aki mesésen gazdag diszítésű halványkék selyem ruhában jelent meg, cerelét tartott és bemutatatta magának az előtte még ismeretlen hölgyeket. Mindenkihez szeretetremlő nyájassággal és lebilineselő szívélyességgel beszélt és mindenkihez volt egy pár szava. A cercele során afeletti örömeinek adott kifejezést, hogy a „Bodrogközi Jótékony Nőegylet” eme mulatsága oly felette jól sikerült.

Az egylet választmányi tagjai — kik egyuttal a legnagyobb készséggel és odaadással teljesítették a háziasszonyi tisztet — képezték a grófnő sujel-jét.

A tánc egy negyed tizenegy órakor kezdődött meg a csárdással. A mulatni vágyó ifjuság kitartó jókedv-

— Kedves fiuk, ha talán komoly dologgá válna a játék és Karlának kedvezne a szerencse, vegyétek el a tárcát és ezt forró, utolsó csókommal együtt adjátok át az édes anyámnak. Mondjátok meg neki, hogy rá gondoltam mindig és nagyon szerettem, épen úgy, mint őt, akit szeretek most is, habár... Nem érzelgek fiuk, de előérzetem nem csal: én — elesem.

Az egyik tiszt szóltanul vette át a tárcát s azután elvágtattak Szigethy báró erdői felé.

Margit nem tudott elmozdulni az ablakból, tekintete elkísérte a három alakot, amely az ablakon keresztül immár csak három elmosódó pontnak látszott s úgy érezte, hogy bünt, megbocsáthatatlan bünt követett el, mikor azt a férfit sértette, gyüölölte, veszélynek tette ki, akinek jószívén, édes dalain és szeretett anyján kívül nincsen senkije.

Párnába temette arcát és keserves zokogás között imádkozott hosszsan, hiszen már féltette azt a férfit.

IV.

Lódobogásra ébredt fel kora reggel... Mintha az egész ház zajgott volna. Szokatlan sürgés verte fel a

vel, fáradhatlan buzgósággal táncolt s különösen a fiatal embereknek volt ez estén mesébe illő dolguk: mert jelenvolt ezen a mulatságon a Bodrogköznek majdnem valamennyi szép asszonya és szép leánya.

A másnap délelőtti kilenc óráig tartó táncot csak a souppé szakította félbe. A vacsora valóban lucullusi volt. Minden, „mi szem, száznak kellemes” egész garmadában volt összegyűjtve itt: az asztalokon felhalmozva állottak az inyesiklandó ételek tarkítva a karesu üvegek végtelen sorától, amely a szőlő hamisítatlan nedvét kínálta az ott levőknek. A háziasszonyi tisztet a nőegylet választmányi tagjai töltötték be. Névszerint a következők: Bányai Albertné, Báthy Gidáné, Bodnár Ferencné, Czellar Jánosné, Diószeghy Pálné, Eiszelt Vincéné, Fuchs Sándorné, Guttman Mórné, Mitrovich Endréné, Olbey Jánosné, Pál Lajosné, Pauliczky Ferencné, Reich Lipótné, Schusztér Györgyné, Suhajda Jánosné, Szkiecsák Istvánné, dr. Weinberger Józsefné és Zinner Mórné, kik legnagyobb figyelemmel és tapintatossággal adták példáját a megyszerzte híres bodrogközi vendégszeretnek.

A három óra hosszát tartó vacsora alatt a hangulat mindvégig lelkes, vidám volt, s azután kezdetét vette a souppé csárdás abban a híres bodrogközi stílusban, mely valószínű mintája a magyar csárdásnak. Balogh Jancsi zenekara szolgáltatva a talpalávalót. A grófi pár — kit lépten nyomon odaadó figyelem, szeretet és szívélyesség kísért, — fél három óra tájban távozott el a táncestélyről.

Szóval: feledhetetlen, eleven és kedélytelt volt ez a mulatság s a legblazirtabb kedélyt is felvillanyozta, kedvre hangolta. És ép olyan volt folytatása is: a másnap „morzsa bál” amely kisebb keretben hű mása volt a tulajdonképeni pique-nique-nek. Igaz elismerés illeti ezért elsősorban a „Bodrogközi Jótékony Nőegylet” tevékeny, áldozatkész elnöknőjét: Mailáth Józsefné grófnőt, kinek e mulatság rendezésénél épen úgy, mint az egylet ügyének vitelében — valóban kiválóan nagy érdemei vannak, továbbá a választmányi tagokat, az egylet titkárát, Dr. Weinberger Józsefet, ki a rendezőség élén munkálkodott a mulatság sikere érdekében. A siker jegyében kezdődő mulatság így záródott le a teljes siker diadalával.

A mulatságon jelen volt hölgyek névsora a következő:

Asszonyok: Gróf Mailáth Józsefné, Báthy Gidáné, Bányay Albertné, Bodnár Ferencné, Cellár Jánosné (Karsa), Diószeghy Pálné, Eiszelt Vincéné, Farkas Bratján Ist-

vánné, Fuchs Sándorné, Guttman Mórné (Luka), Galambos Ödönné, Hollóssy Gyuláné (Debrecen), Haraszthy Vincéné (Karád), Mitrovich Endréné, Olbey Jánosné (Rozvány), Pál Lajosné, Pauliczky Ferencné, Reich Lipótné, Sohajda Jánosné, Szkiecsák Istvánné, Schusztér Györgyné, Szabó Lajosné, dr. Weinberger Józsefné, özv. Ulrich Vilmosné, Zinner Henrikné (Sátoraljauhely), Zinner Mórné, Zinner Gézáné.

Leányok: Aczél Dési, Blum Olga (Tolcsva), Bányai Irén és Margit, Bartha Etelka, Cellár Olga (Karsa), Füzesséry Gabriella (Füzessér), Czirbesz Lenke (Órhegy), Eiszelt Margit és Ilonka (Riese), Konya Erzsike, Mitrovich Margit, Olbey Erzsike (Rozvány), Reich Margit (Luka), Pál Emma, Sohajda Gizella, Jolán és Mariska, Szabó Mariska és Ilonka, Rakmányi Irén, Tahy Mariska, Vitányi Etelka és Zinner Erzsók (Sátoraljauhely). P. E.

— Kath. egyházmegyei hírek. Búbics Zsigmond kassa-egyházmegyei püspök Kovarcz Károly tokaji r. kath. káplánt hasonló minőségben Szerencsre helyezte át, helyére Tokajba Moravec István bolyi káplánt küldte ki. Az így megüresedett zemplén-bolyi kápláni állomást pedig Szepsi Gyula szerencsi segédlelkészszel töltette be.

— Április 11-ike. Az 1848-iki törvények szentesítésének évfordulóját, április 11-ikét az egész országban hálaadó Istentisztelettel ünnepelték meg. A nevezetes évforduló városunkban is kegyelettel ünnepelték. Az ünnepi Istentisztelet tegnap délelőtt 9 órakor a róm kath. plébánia templomban tartott meg, melyen a polgári és katonai hatóságok, valamint az állami hivatalok vezetői is megjelentek. A nemzeti ünnep alkalmából a középületekre kitűzték a nemzeti zászlót.

— Halálozás. Pinkóczy Tóth Lőrincz, Mészáros István kir. járásbíró apósa és Tóth Kálmán takarékpénztári főkönyvelő s Tóth Alajos ügyvédjelölt édesatyja folyó hó 11-én 78 éves korában, házasságának 36-ik évében Sátoraljauhelyben elhunyt. Temetése nagy részvéttel f. hó 12-én délután ment végbe.

— Gyula nap. Ma Gyula napján a régi, jó magyar szokás szerint süriően folytak a jó szerencse-kivánatok. Így Dókus Gyulát, Zemplénvármegye alispánját a tisztelők nagy tábora üdvözölte ma, azonkívül a megyei tisztviselők testületileg keresték fel és üdvözölték hivatalában a népszerű alispánt. Id. Meczner Gyulát közéletünk számos kitünősége kereste fel a mai napon szerencsekivánataival, va-

Igen! Igy lesz, ha Istenem segít. — Igy lesz! Igy lesz teljesülete az én álmaimnak, szívem vágyának. A te szerelmed az én diadalom. Te megadtad a legohajtottabbat, te szeretsz önmagamért, mert sem cimem, sem rangom, birtokom. Köszönöm Margit... enged, hogy megcsókoljalak, megérdemlem és erőssé fog tenni... üdvözíteni fog... Karla nem sebesült meg, nyugodt lehetsz. Várj reám, mig eljövök, hogy egészen magamévá tegyelek. Csókolj meg Margit...

És ajkuk egy végnélküli, hosszú csókból forrt össze: az elsöben, amely utolsó is volt...

... Mert csak reggel volt a párbaj Szigethy báró nagytermében és Palásthy úterét átvágta Béla kardja... Karla a párbaj után Bálványékhöz ment a jutalomért és megkapta... Egy év mulva Margit jegyese... Mondják, hogy Margit boldog...

Es mikor ezen igaz, életből ellesett történetet leirom: sirni szeretnék, hogy miért is olyan mulandó a lányhűség, miért olyan változó a szív, s te szerelem, miért is vagy olyan csalóka, mint a délibáb...?!

folyosókat... Az ablakhoz szaladt s amint felnyitotta a zsalukat, élet-erős, harmatos levegő csapódott be szobájába s a kelő nap első sugarai, melyek már körvonalozták a gesztenye-fák lombjait... Kitekintett a folyosóra... Sehöl senki. Mintha az előbbi sürgést halalos némaság váltotta volna fel. Gyorsan felöltözködött s amint kilépett a ház előtti teraszra, egy alakot látott kibontakozni a félhomályból s midőn két lépésnyi távolságban állott, Margit ajkán örömköltés tört ki. Ó volt, — Palásthy!

Aztán odavetette magát a férfi kebelére, ki a kéjtől remegve fogta át a szeretett, a gyenge, de jószívű leányt, a boldogságát, üdvét, mindenét...

Majd suttogó hangon, sietve kérdezte Margit: Ugy-e édes Palásthy, maga szeret engem... Ugy-e szeret?... Lássá, én kérem, — ha becses önnek — úgy kérje meg atyámtól a kezemet. Atyám szeret engem és én öné leszek, hogy jóvá tegyen minden hibámat, amit önnek okoztam, hogy legyen újra jó anyám a maga édes anyja, az anyém helyett. Szeretni fogjuk egymást forró, végtelenül... Ugy-e így lesz Nándor...?

lamint lapunk főszerkesztőjét, ifj. Meczner Gyulát is, kit a „Zemplén” szerkesztősége nevében Szirmai István dr. felelős szerkesztő üdvözölt. Lapunk kiadótulajdonosát, Ehlert Gyulát nagyszámu tisztelői és jó barátai üdvözölték szerencsekívánatokkal s jó kívánságokkal. Azonkívül sok gratuláns kereste Ehlert Gyula ügyvédet és a többi közszereplőt Gyulákat is őszinte szerencsekívánatokkal.

— **Áthelyezések.** A m. kir. pénzügyminiszter Christoph Béla helybeli pénzügyi számtisztet és Riman Béla nagy-enyedi számtisztet kérelmekre kölcsönösen áthelyezte. — Ugyanezak kölcsönösen helyeztetett át Lankóczy József sátoraljuhelyi m. k. számtisztet és Murányi Odón gyulai számtisztet.

— **Eljegyzések.** Grosse Gyula föld- és szőlőbirtokos e napokban jegyezte el Krakóban Ripper Hanka urhölgyet. — Józsa Béla m. á. vasuti tisztviselő jegyet váltott Bauer Mariskával, Bauer Antal helybeli iparos leányával. — Lengyel József nyiregyházi varrógéperkeskedő eljegyezte Tokajból Kék Mihály volt állomásfőnök özvegyének kedves leányát Zsuzsikát. — Biberle Gyula a csisznai fűrészgyár főgépésze jegyet váltott Rajzák Mariskával Homonnán. — Farkasfalvi Mauks György trauconfalvai körjegyző eljegyezte Sárospatakon Szinyei Gerzson nyugalmazott akadémiai tanár, főiskolai pénztárnok leányát Szinyei Mariskát.

— **A „sátoraljuhelyi kath. kör” évi közgyűlése** folyó hó 10-én, vasárnap d. u. 5 órakor tartotta meg Katinszky Geyza főesperes elnöke mellett, amelyen Petsár Gyula ügyvezető elnök olvasta fel a titkári jelentést a körnek az elmúlt évben való működéséről, melyet a közgyűlés örömmel vett tudomásul, mert a körnek ugy szellemi, mint anyagi előhaladásáról tett tanubizonyságot. Második tárgya volt a tisztikar lemondása, ami — csak a választmányi tagok némi változásával — újból megválasztott közlekedéssel a kör ügyvezetésére. Továbbá jelentést tett a számvizsgáló-bizottság a kör számadásairól, amelyet teljesen rendben talált s a felmentvényt megadta. — Egyéb indítvány között Bartizek ajánlatára a kör beteg tagjainak látogatására három tag választott meg. A kör szellemi ügyének előmozdítására több heti lap megrendelése határozott el. Ehhez többen úgy jártak, hogy felajánlották lapjaikat a körnek közhasználatra. A gyűlés befejeztével a kör lehelében alakult énekkar vezetője mutatta be a közadakozásból vett szép, 13 változatú harmóniumot, amelynek hangjainál a Hymnusz elénkélésével nyert befejezést a nagyszámu érdeklődők mellett megtartott közgyűlés.

— **A tokaj-hegyaljai bortermelés védelme** érdekében f. hó 10-én 8 órakor a vármegyei ház nagytermében Lácay László biz. elnök, a vármegyei gazd. egyesület borászati szakosztályának elnöke értekezletet hívott egybe, amely f. hó 10-ikén meg is lett tartva. Az értekezleten, hol a Tokaj-Hegyalja érdekeit illetőleg nagy fontosságú kérdések lettek megvitatva — rendkívül számos résztvevő volt jelen Tokaj-Hegyalja bortermelői közül. A gyűlés lefolyásáról írott kimerítő tudósításunkat csak jövő számunkban közölhetjük, mert terjedelménél fogva e számból leszorult.

— **Új pénzügyi Sátoraljuhelyben.** „Megyei Általános Bank” címe alatt új pénzügyi alakult Sátoraljuhelyben, mely alakuló közgyűlést vasárnap f. hó 10-én d. u. 2 órakor tartotta meg a kir. járásbíróssággal szemben a Weinberger Dávid-féle házban lévő hivatalos helyiségében. A részvényesek nagy szám-

ban jelentek meg és a közgyűlés elnökévé Oláh Béla, jegyzővé dr. Székely Albert ügyvéd választott meg. Az alapítók nevében Halász József terjesztette elő jelentését, mely szerint a 200,000 kor. alaptőke rövid pár hét alatt tulajgyezetett, az alapítók eljárásukért s fáradságukért semmi költségeket sem számítanak. A közgyűlés az alapítóknak ezen önzetlen buzgóságukért köszönetet szavazott. A közgyűlés a részvénytársaságot egyhangulag megalakultnak mondotta ki s miután a törvényesen szükséges összeget a részvényesek már befizették, működését mielőbb megkezdi. Az igazgatóságba megválasztottak: Blumenfeld Adolf, Blumenfeld Jenő, Fuchs Jenő, Grün Bernát, Halász József, Kádár Gyula, Kroó Gyula, Perlstein József, Rein István és Székely Albert. A felügyelő-bizottságba pedig Blum Zsigmond, dr. Buza Barna, Deutsch Simon, dr. Fried Samu és Oláh Béla választották meg. Az igazgatóság az ügyvezető igazgatóknak s egyszersmind az igazgatósági ülések vezetésére elnöknek Halász Józsefet, intézeti ügyésznek dr. Székely Albert ügyvédet választották meg egyhangulag. Előterjesztés tette az ügyvezető és ügyész fizetésének megállapítására, de a megjelentek köszönete és elismerés megszavazása mellett 1905. decemberéig a díjazásról a bank megerősödése érdekében lemondottak. A „Megyei Általános Bank” szervezési működését már megkezdte és hivatalos helyiségében maponta délelőtt 9—12 óráig, délután 3—5-ig lehet értekezni.

— **Választás az ipartestületnél.** A sátoraljuhelyi általános ipartestület segéd-tagjai f. hó 10-én délelőtt Székely Imre iparhatósági biztos elnöklete alatt választották meg a békéltetőbizottság segédtagjait. A választás egyhangulag történt. Megválasztottak 20 rendes és 5 póttagot, és pedig rendes tagokul: Rein Adolf bádógos, Festő Imre lakatos, Brandies József bádógos, Hajtó János asztalos, Béresi Mihály asztalos, Török Mihály asztalos, Reichard Márkus szabó, Burger Samu nősabó, Sándor István m. szabó, Batisz Gyula kőműves, Maeso András kőműves, Hatrán József kőműves, Csizek Teodor szobafestő, Béres István eszmadia, Balog Nándor eszmadia, Ráz József eszmadia, Koy Sándor eszmadia, Fűzi János cipész, Horosesák László cipész, Begala Gyula cipész, póttagok: Lengyel László asztalos, Balog Sándor szabó, Szalontai Dániel eszmadia, Tóth Andor kovács, Palotai László sütő.

— **Zemplénavarmegye állategészségügye.** A megyében a legutóbbi hivatalos megállapítások szerint az előforduló állati betegségek közül a lépfene, veszettség, száj és körömfájás, rühkor és sertésvész vannak elterjedve. Még pedig a lépfene: a szerencsi járás Mezőzombor községében 1 esetben a veszettség: Zétényben (bodrogközi j.) 1, Vásárhelyen (u. mihályi j.) 1 esetben, a száj és körömfájás: Szinnán 1 esetben, a rühkor: a bodrogközi, ujhelyi és tokaji járásban elvétve, a sertésvész: a szerencsi járás Hernádnémeti, Mád, Sajókeszvényén, Taktaszada községeiben van elterjedve. Tekintve e betegségek szörványos eseteit, az állategészségügy állása megyénkben kielégítőnek mondható.

— **Bankalakulás Kir-Helmecen.** Király-Helmecen f. hó 10-én rendkívüli népes és zajos gyűlés volt a királyhelmeczi gazdasági és kereskedelmi bank megalakulását illetőleg. Az alakuló gyűlésen, melyen rendkívül nagyszámu érdeklődő közönség volt jelen: a bank felállítása mondatott ki. A gyűlés napirendje az alapszabályoknak tüzetes megvilágítása és elfogadása s az igazgatósági, valamint a felügyelőbizottsági tagok megválasztása volt. Az új bank elnök-igazgatójáról nagy lelkesedéssel, egyhangulag dr. Fuchs Emil királyhelmeczi ügyvédet, e rendkívül agilis

férfit választották meg. Igazgatósági tagok lettek: Blaustein Herman, Fuchs Mór, Junger László, Kiss Károly, Moskovics Mór, Soltész József, Reich Ignátz, Szakraida János és Weisz Salamon. Felügyelő-bizottsági tagokul: Knopfler Adolf, Dombay Arthur, Ligeti Arnold, Moskovits Mór és Steinfeld István lettek megválasztva.

— **Az ipartestületi betegsegélyző pénztár igazgatóságát** Székely Elek polgármester, mint illetékes hatóság már kinevezte. A betegsegélyző pénztár igazgatóságának tagjai lettek a munkaadók részéről: Armágyi János, Schvarcz Sámuel és Főző József, póttagok: Tóth András, Morgenstern Emánuel és Merkli Károly. A felügyelőbizottságba kinevezettek: Klein Izidor és Rollny Adolf, míg a választott bíróság tagjai Schvarczbart Lípót és Zombory János lettek. Az igazgatóság elnöke Móré Dániel ipartestületi elnök és alelnökei: Hericz Sándor és Orosz Mihály ipartestületi alelnökök.

— **Meglopott kaszirleány.** Valami gonoszlelkű ember folyó hó 10-éről 11-ére menő éjjel ellátogatott Kriska Mariska kávéházi pénztárosnő lakásának ablaka alá és miután meggyőződött arról, hogy a szőke Mariska távol van hazulról, fölyitotta ablakát s azon keresztül szobájába hatolt s a esukott bőröndöt feltörte, melyből mintegy 160—170 korona értékű képviselő ékszereket magához vett és — anélkül, hogy a szomszéd szobában alvók észrevették volna — az éj sötétjében eltűnt. A megkárosított leány panaszára a rendőrség megindította a nyomozást a tettes kézrekerítésére.

— **Hét millió a vasutasoknak.** Beavatott helyről arról értesítenek bennünket, hogy az a fizetésrendezési javaslat, amelyet a kormány a képviselőházi szünet után fog a képviselőház elé terjeszteni, hét millió koronát fog előirányozni a vasuti alkalmazottak fizetésének emelésére. Ez hát jóval több, mint az öt millió, amelyet a fizetésemelés összegeként egyes felhivatalosok néhány nap előtt bejelentettek, de még mindig mem éri el azt az összeget: a tíz millió koronát, amelyet a vasutasok jogos kívánságaik kielégítésére a minimumnak tekintenek. Az összeg nagyságából a vasutasok mindenesetre hozzávetőleg kiszámíthatják, mennyi az, amivel a kormány a memorandumokban és pótmemorandumokban kifejtett igényeket leszorítja s már előre tájékozódhatnak a kormány javaslata felől, amely az eddigi rideg állásponthez képest mégis nagy haladást jelent.

— **Dunky fivérek** es. és kir. udvari fényképészek (vasárnap) ápril. hó 24-én és (hétfőn) ápril. 25-én a Juhász Jenő telkén lévő műtermőkben leveleket fognak eszközölni.

— **Cimbalmok, Schunda Vencel** József es. és kir. hangszergyáros hírneves gyártmányából állandó bizományi raktár van Werner Sárika okl. cimbalom-tanár új cimbalom-magániskolájában, Sátoraljuhelyben.

IRODALOM.

A hontalan.

... Lankadatlan üz a balsors,
Mindenütt utamba áll;
Méreg-törrel les szívemre,
Mint verébre sasmadár.

Éltem minden pontja: átok,
Nincs tenyéryni örömöm.
Csak felhőbe szállt remények,
Bánat-ár és bu-özön.

Távol innen több derü van,
Fénylőbbek a csillagok;

Megyek !.. Hátha jobb jövő vár,
Hátha több a rózsá ott?!

... Lankadatlan üz a balsors,
Mint a mord vadász a kánt,
S üz is addig, érzem, érzem,
Mig reám borul a hant.

Bródy Márton.

A Vasárnapi Ujság április 10-iki száma 36 képpel, s a következő tartalommal jelent meg: «Gróf Károlyi Tibor» (arcképpel). Költemények Sajó Sándortól és Miklós Elemértől. — «A vén gazember» Elbeszélés. Irta Mikszáth Kálmán. — «Három asszony» Regény. Irta Zsigány Árpád (Richter Aurél rajzaival). — «Keller Helén amerikai siket-néma-vak leány önéletrajza» közli dr. Boros György. — «Péter Dénes» (arcképpel). — «Az orosz Riviera és a Kaukázus» képekkel. — «Berlioz Fausztja». — «A Képzőművészeti Társulat Tavasz kiállításából» (képekkel Benczur Gyula László Fülöp, Jendrassik Jenő és Kacz Endre festményei után). — «A fővárosi vízművek remdezése» (képekkel a káposztásmegyeri vízművekről). — «Japáni csapatok partraszállása Csemulpóban» (képpel). — «A király látogatása Abba-ziában» (képekkel). — «Divatlevél» (divatképekkel). — «Tehervonatok összeütközése a rákosi pályaudvaron» (képpel). — «Football-versenyek Mar-git szigeten» (képekkel a Korinthusi csapat mérkőzéseiről) — Irodalom és művészet, Közintézetek és Egyetek, Sakkjáték, Képtalány, Egyveleg, stb. rendes heti rovatok. A Vasárnapi Ujság előfizetési ára negyedévre négy kor. • Politikai Ujdonságok •-kal és Világkróniká •-val együtt hat korona. Megrendelhető a Franklin-Társulat kiadóhivatalában. (Budapest, IV. ker., Egyetem-u. 4 sz.) Ugyanitt megrendelhető a „Képes Néplap” a legolcsóbb újság a magyar nép számára, félévre 2 korona 40 fillér.

Gyakorlati baromfitenyésztés címen új könyvet irt Parthay Géza az Országos Baromfitenyésztési Egyesület igazgatója. A könyv behatóan foglalkozik a tyúk-, pulyka-, gyögytyúk-, kacsá és ludtenyésztéssel. Részletesen ismerteti mind azon fajtákat irásban s képben, melyek a tenyésztésben a legnagyobb hasznot adják. Parthay több ideig volt külföldi tanulmányuton, ezen könyvében összegezte külföldi tapasztalatait s így a „Gyakorlati Baromfitenyésztés” nemcsak a legjobb baromfitenyésztési munka, hanem nélkülözhetetlen segédeszköz a szaktenyésztőnek és minden baromfitartó gazdasszonynak, mert ebből megtanulhatja, hogy és mikép lehet a baromfiakat sikeresen és haszonnal tenyészteni. A művet 73 csinos kép teszi érdekessé; ára 3 korona. Megrendelhető ezen összeg előleges beküldése mellett a „Szárnyasaink” kiadóhivatalában Budapestten Rottenbiller utca 30. szám.

NYILT TÉR*)

Knyazeviczki János

Varannó.

Ön sért anélkül, hogy l. elégteltelt adna. Gyáva, jellemtelen fráter.
Varannó, 1904. ápr. 7-án.

Guseó Frigyes,

es. és kir. tart. kadét.

*) E rovat alatt közltekért nem vállal felelősséget a Szerk.

A SZERKESZTŐSÉG ÜZENETE.

M. F.-né. Abázia. Nagyon sajnáljuk, de a kért számok elfogytak. Mi a lapot pontosan expedáljuk s esodálkozunk, hogy el-téved.

Kiadótulajdonos: Ehlert Gyula.

Árlejtési hirdetmény.

A magyar vallás-alap és diósgyőri kincstári korona uradalom kegyurasága alá tartozó, Borsodmegye Sajópetri közösségben levő gör. kath. lelkészlak átalakítása és helyreállítása a nagyméltóságú vallás- és közoktatási m. kir. Miniszterium 1904. évi márczius hó 22-ről kelt 6270/902. sz. rendeletével — 1906. kor. 69 fill., azaz egyezerkilencszázkilencvenhat korona 69 fillér költség és a gk. hitközség által természetben kiszolgáltatandó 140 kézi és 24 igás napszám mellett engedélyeztetvén, eme építkezések kivitele iránt 1904. évi április hó 26-án délelőtt tíz órakor Sajóládon, a m. kir. közalap. ispánsági irodában zárt ajánlatu verseny fog tartatni.

Versenyezni szándékozók felhivatnak, miszerint 200 azaz kétszáz korona bánatpénzzel s egy koronás bélyeggel ellátott, sőt sértetlen pecséttel leragasztott írásbeli ajánlataikat, melyekben az építkezésre megajánlott összeg szám és betűvel világosan kiirandó, nevezett nap délelőtt tíz óráig nyujtsák be.

Elkészve érkezett, táviratilag tett, vagy utóajánlatok figyelembe nem vétetnek s el nem fogadtatnak.

Versenyzők csak szakértő magyar honosságú építészek lehetnek.

A versenyzők közötti szabad választási jog tekintet nélkül a beajánlott építési összeg mennyiségére, a nagyméltóságú vallás- és közoktatási m. kir. Miniszterium részére fenntartatik.

Az árlejtési feltételek és építési iratok Sajóládon, a m. kir. közalap. ispánsági irodában, a hivatalos órák alatt megtekinthetők.

Kelt Sajóládon, 1904. évi április 4-én.

M. kir. közalap. ispánság.

Utányomás nem díjazatik.

Amerikába

Nagy árengedmény. — Utazási ár Béctől New-Yorkig, Rotterdamon át ellátással együtt 155 korona.

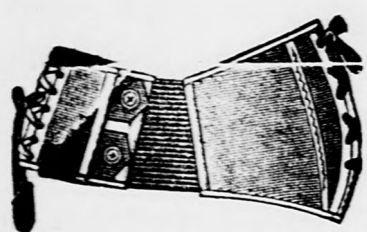
Minden Amerikába utazónak **szabad** választása van az utirányt illetőleg.

Küldjön helybiztosítás czéljából 20 korona előleget.

Holland Amerika Linie

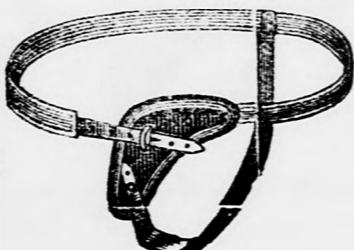
Wien, IV. Wiedenergürtel Nr. 16.

SÉRVBEN SZENVEDŐK

forduljanak hozzám

teljes bizalommal.

30 évi tapasztalatom, melyet a külföld egnagyobb **Orthopaediai és kötszer** műhelyeiben szereztem, biztosítékot nyujt szakképességemről, hogy a legelavultabb sérveknél is segítek. — Készítek **kaskót, műfűzőt, egyenes tartót, púpkötőt, mülábat, kezeket stb.**

Nagy raktár mindennemű betegápolási czikk és orvosi műszerekben, **irigátor, ágylát, éjjeli ciosót, Bidet, tej sterilizáló készülék Prof. Soxhlet szerint**, valamint minden **Gummi áru.**

Valódi francia különlegességek discretio mellett.

Keztyük saját gyártmány, mérték szerint is.

Árjegyzék ingyen és bérmentve.

BLUMBERG S. E. keztyűs és műkötszerész
Kassa, főutca 91. szám

Jrni, olvasni tudó fiut

lapkihordásra fel vesz

a „Zemplén“ kiadóhivatala.

A KAISER-hajók:

Kaiser Wilhelm II, 215 méter hosszú,
Kronprinz Wilhelm, 202 méter hosszú,
Kaiser Wilhelm d. Grosse 198 m. hosszú,
Kaiserin Mária Terézia, 166 m. hosszú.

Fenti hajókkal juthatni

6-7 nap alatt Bremenből Newyorkba.

Indulás keddi napon.

Ezen „Kaiser“ hajók esakis Bremenből indulnak — Aki „Kaiser“ hajóval kíván utazni, bátran és minden akadály nélkül utazhat, mert azt betiltani senkinek nem áll jogában. Már otthon határozza el magát mindenki, hogy mely irányban fog utazni és ezen elhatározásáról ne hagyja magát senki által lebeszélteni vagy félrevezettetni. Mindenkinnek szabad akaratában áll arra utazni, a merre akar. Hajón való helyről azonban előre kell gondoskodni és annak biztosítására jóelőre és czimemre 20 korona előleget beküldeni.

Bremenből Amerikába „KAISER“-hajóval

140 koronáért,
postahajóval

120 koronáért.

Marhalevél és egyéb állatok iktatókönyvei

bekötve, átfűzve, utasítással ellátva,
kapható kemény kötésben 100 és 200
lappal a „ZEMPLÉN“ könyvnyomdájában
Sátoraljaujhely.

Megjelen minden második napon
kedd, csütörtök és szombat este.

Szerkesztőség és kiadóhivatal:
Sátoralja-Ujhely, főtér 9. szám.

Kéziratokat nem adunk vissza.

Apró hirdetéseknek minden garmond szó
4 fill., vastagabb betűkkel 8 fill.

Nyilttérben minden garmond sor 30 fill.

ZEMPLÉN

POLITIKAI HIRLAP.

ifj. Meczner Gyula
főszerkesztő.

dr. Sairmay István
felelős szerkesztő.

dr. Hám Sándor
főmunkatárs.

Előfizetési ára:

Egész évre 12 korona, félévre 6 kor.
negyedévre 3 kor.
— Egyes szám ára 8 fillér. —

Hirdetési díj:

Hivatalos hirdetéseknek minden szó után
2 fill. Petit betűnél nagyobb, avagy disz-
betűkkel, vagy kerettel ellátott hirdetések
térmetéért szerint egy négyszög centim.
után 6 fill. — Állandó hirdetéseknek 4
kedvezmény.

A gazdasági egyesület borászati szakosztályának értekezlete.

— Saját tudósítónktól. —

— ápr. 13.

A gyűlés előzményei.

A „Zempléni vármegyei Gazdasági Egyesület” borászati szakosztálya a válságba került tokaj-hegyaljai bortermelés s ezzel kapcsolatban a tokaji borok jogtalan keverésével üzött visszaélések ellen állást foglalandó, múlt 1903. október hó 15-ik napjára — mint azt akkortájt lapunkban jeleztük is — Sátoraljujhelybe összehívta a tokaj-hegyaljai borvidék legnevesebb bortermelőit és kereskedőit az orvoslás módjainak megbeszélése végett.

E nagybizottság megtartotta értekezletét s az ott felmerült eszmék és javaslatoknak rendszeres kidolgozására Lácza Szabó László elnökével, Egey Szilárd, gr. Esterházy Gyula, Görgey Gyula, dr. Kossuth János biz. tagokból álló bizottságot küldött ki. A bizottság „A tokaji borvidék részére alkotandó kivételes rendszabályok tervezete” cím alatt készítette el munkáját és ennek megvitátása végett 1904. április 10-ére Sátoraljujhelybe, a vármegyei ház nagytermébe d. e. 8 órára értekezletet hívtak egybe, melyre Lácza Szabó László biz. elnök, a vármegyei gazdasági egyesület borászati szakosztályának elnöke küldötte szét a meghívókat.

Az értekezlet, Folyó hó 10-ikén, d. e. 8 órakor vette kezdetét az értekezlet a vármegyei ház nagytermében a Tokaj-Hegyalja bortermelőinek és borkereskedőinek imponáló részvételével.

Ott láttuk ezen a gyűlésen a tokaji borvidék bortermelőinek és borkereskedőinek majdnem valamennyi neves tagját, ami előre is látható volt, hiszen a Tokaj-Hegyalja vitális

A ZEMPLÉN TÁRCÁJA.

Bácskai levelek.

A „Zemplén” számára írta: ifj. Zsoldos Benő.

— ápr. 10.

(Az elejtett Ariadne-fonál. — A szenátor uram kalapja. — A „Nemzeti Szalon” Zomborban.)

A régebbi jó világban rendszerint „jámbor”-nak titulált olvasók bizonyára tanakodni kezdenek, látván a fentebb ékeskedő nagy ötös római számot. És méltán, némi kételkedés szállja meg őket annak a számnak a létjogosultsága felől. Mert vagy jogosan van az odaillesztve, vagy nem jogosan. Ha az jogosan foglal ott helyet: bizonyos, hogy már előtte négy bácskai levélnek kellett léteznie s ez esetben előtérbe lép a nagy kérdés, hogy vajjon ezeket, mikor lephette el a multak köde? ha pedig nem jogos a számozás: akkor illogikus az eljárás, mert a szerző ugyanazzal a fáradsággal akár a százas számot is odairhatta volna. (Ugy se olvassa el senki az íróján kívül).

A dolog pedig úgy áll, hogy a fent látható ötös szám ez esetben az elejtett Ariadne-fonalt symbolizálja, vagy ha jobban tetszik talán, azt a bizonyos vörös fonalt ábrázolja, a mely Czuczor Gergely óta minden

érdeke szükségszerűleg tömörítette egy táborba az érdekelteket.

Ott voltak többek között: gróf Eszterházy Gyula, Lácza Szabó László, a vármegyei gazdasági egyesület szőlészeti szakosztályának elnöke, ez értekezlet egybehívója, Görgey Gyula es. és kir. kamarás, Kosinszky Viktor, Lipóczy Norbert, Haas Fülöp és Adolf, Kincsesy Péter, dr. Schön Hugó, Beeske Bálint, dr. Szabó Gyula, dr. Kellner Soma, Borsay Miklós, Szöllősi Arthur, dr. Kossuth János, dr. Schön Vilmos, Benedek Pál, id. Meczner Gyula, Illésházy Endre, Thuránszky László, Schneider Károly, Vashegyi Péter, Schönfeld Henrik, Blum Arthur, dr. Szabó Sándor, Flegmann Sándor, Bettelheim Sándor, Maklár Miklós, Zinner Henrik, Gottlieb Jenő, Hirsch Albert, Zimmermann Lipót és még nagyon számosan a Tokaj-Hegyalja bortermelői és borkereskedői közül.

Az értekezletet 8 órakor nyitotta meg Lácza Szabó László elnök; értekezleti jegyzőül dr. Szabó Sándort kérték fel, míg a „Zempléni vármegyei Gazdasági Egyesület” részéről annak agilis titkára Berzeviczy Béla töltötte be a jegyzői tisztet.

Lácza Szabó László megnyitója.

Lácza Szabó László az értekezletet a következő beszéddel nyitotta meg:

Mielőtt rátérnék az értekezlet tulajdonképeni tárgyára: felhívom az értekezlet figyelmét az olasz és német barátkozásra, amely esetleg megakadályozhatja a tokaj-hegyaljai bortermelők érdekeinek és a borkereskedés megvédését, felhívom a figyelmet továbbá arra, hogy az olasz borvám kérdésénél is sajnálattal tapasztalhattuk, hogy az olasz diplomácia ügyesebb volt a miénkél; úgy látszik az az ügyesség az olasz diplomáciának kezd felszínre kerülni az általunk már megoldottnak vélt

jórávaló magyar cikksorozat életén végig szokott szagaldani. Ezt az elhullajtott fonalat felragadva: rögvést rájövünk, hogy már előzőleg négy bácskai levél látott ezen a helyen napvilágot. A számozás tehát se nem humberg, se nem tévedés. Csak a szünet volt egy kissé a nagyjából való, jelezve azt, hogy a leányzó nem halt meg, csak szunnyadozott. — S a fonál sem szakadt el, mert jó erős, hamisítatlan bácskai kenderből való.

A napokban Mikszáth Kálmántól egy sikerült tárcát olvastam a „Két ezer Salamon”-ról. E tárca Szeged rekonstrukciójáról szólván, a nagy árvíz huszonötödik évfordulója alkalmából íródott. Szó vagyon abban többek közt Zombory Antal szenátor uramról is, kinek egyik nevezetességét az idők vasfogától összerágott kalapja képezte. Sok tréfás szurkálást, sok eszpeklődést állott ki sok éven át e miatt a kalap miatt a szenátor uram, de ő a faggatásra mindig csak azt felelte, hogy az ő fején mindaddig nem lesz új kalap, míg azt a régít bele nem hajthatja a felépítendő köhid közepéről a Tiszába. Tekintve pedig azt, hogy Zombory uramnak ez a kemény elhatározása Szeged öreg korában, az árvíz előttről datálódik, mérget vett volna rá minden szegedi, hogy a mi emberünknek ilyen feltétel mellett ugyan soha sem lesz új kalapja.

olasz borvám kérdésében, amennyiben a napilapokból arról értesülünk, hogy az olasz kormány kiküldöttje módokat keres a már ideiglenesen megállapított borvám leszállítására és bizonyos vegyi összetételű boroknak még ezen kívül kedvezményes vámtétel mellett való behozatalára, mely ha sikerülne: minden eddigi, e tárgyban kifejtett tevékenységünk semmivé lenne és a mai értekezletünk is hiába való munkát végezne, miért is úgy érzem, hogy kötelességünk most, mikor a kérdés éppen tárgyalás alatt van s talán rövid idő alatt megoldásra kerül: mindent elkövetni arra nézve, hogy fáradozásaink eddigi eredményét biztosítsuk s akkor, mikor az irányadó szakörök e tárgyban már megmozdultak e nagy értekezletről hangot kell adni e kérdésben úgy, hogy a kormány fülébe eljusson, amiért is indítványozom, hogy táviratilag kérjük a kormányt a hegyaljai bortermelők és borkereskedők érdekeinek megvédésére.

Intézkedések.

Lácza Szabó László e beszéde után, mely az értekezletet a tulajdonképeni tárgyalástól kis időre eltérítette, élénk vita után elhatározta az értekezlet, hogy a kormányhoz Lácza Szabó László beszéde értelmében sürgőnyt intéz s azonkívül a Zempléni vármegyei Gazdasági Egyesület 12 tagból álló küldöttséget meneszt a kormányhoz, melyhez minden bortermelő és borkereskedő esatlakozhatik s annak vezetésére gróf Andrássy Sándort, a gazdasági egyesület elnökét kéri fel. A felmenetel idejének megállapítását a küldöttség vezetőjére: gr. Andrássy Sándorra bízzák s ezen határozatról a zempléni vármegyei országgyűlési képviselőket a küldöttségben való részvétel végett hivatalosan értesítik.

S a nagy lehetlenség, lám, mégis megesezt. Jött az árvíz, Szeged újjászülött, a Tisza felett büszke köhid növekedett s — ki hitte volna? — a szenátor uram is fényes szőrű ellindert akasztott az elnyűtt kalap helyére.

A történelmi igazságért nem állok ugyan jót, — mondjuk — ami Zombor városunknak is volt évekket ezelőtt egy ilyen szenátora, aki napról-napra, évről-évre mindig azon egy fakó, érdekekben megszirosodott kalapban járt, melyet csak az imádság tartott össze a végleges széthullástól. Ha aztán sarokba szorították őt a zomboriak, mondván:

— Ugyan édes bátyám uram, hogy' nem szégyeltesd azt a megvéndehet kalapot a fejedre tenni?

A mi, látokai ihlettől sugárzó arcu emberünknek mindannyiszor ez volt a válasza a csipkedésre:

— Már bizony az én fejemen addig nem látok új kalapot, míg valamelyes nagyszabású képtárlat nem lesz Zombor városában. Csak a képtárlat megnyitása napján dobom a sutba kiérdemült kalapomat!

Természetesen miután ez már évekket ezelőtt történt, — legalább a krónika ekként mondaná — a szenátor urat derekasan kinevették. Szegény öreg! hiszen neked akkor az életben soha többé nem lesz új kalapod!

És lám, került, fordult az idő s a merész reményű szenátor uram bát-

A deputációt — mint arról értesülünk — a miniszterelnök f. hó 16-án szombaton fogja fogadni.

A sürgöny szövege.

A kormányhoz az értekezlet határozatából felküldött sürgöny szövege a következő:

„A tokajvidéki szőlőtermelők és borkereskedőknek a Zempléni vármegyei Gazdasági Egyesület által összehívott nagygyűlése, midőn a kormányt a borvámkérdés körül tanúsított szilárd magatartásáért üdvözli, nagyméltóságodat esdve kéri, hogy az olasz boroknak hirlapilag szellőztetett és bármily csekély mértékben való beeresztésétől mentse meg országunkat, de főleg Tokaj-Hegyaljainkat, hova minden olasz bor gravitálna és tönkre tenné viruló telepítéseinket. A nagygyűlés megbízásából Lácza Szabó László elnök.”

A tulajdonképeni értekezlet.

Lácza Szabó László: Ezekután az elnök áttérve az értekezlet tulajdonképeni tárgyára eseteli kivonatosan a szóban forgó tervezetet, amely „A tokaji borvidék részére alkotandó kivételes rendszabályok tervezete” cím alatt alkottatott meg s a mely a tokaj-hegyaljai borvidék védelmét célozza. Felkéri az értekezlet minden tagját, hogy tekintettel az idő rövidségére s a tárgy nagy fontosságára, hogy a kérdéses tervezet pontjainak megvitátásában lehetőleg rövidke legyenek.

Az általános vita.

Borsay Miklós: a termelők és kereskedők közötti összhangra hivatkozik, amely kell, hogy meg legyen. Fejtegeti továbbá, hogy a tervezet

ran készítheti pénzeszkéjét az új kalapra, Zombor városának képtárlata lesz, nagyobb szabású képtárlata, melynél e nemes városnak aligha volt még nagyobb művészeti szenzációja.

Igazán nem tudom, hogy azokban a vezető emberekben, kik Zomborban ezt az eddigéle szinte lehetlenségnek látszó dolgot előidéztek, mit méltányoljunk inkább: a bátor szembeszállást-e a provinciális előítéletekkel, avagy az igaz művészet iránt való lelkesedést és szeretetet? Külömben e két tényező egymásból fakad: a művészet szeretete és kulturális várársereje diadalmaskodik az ideig örág élő elfogultság és előítélet felett.

Megvallom: jó magam, a messze felvidékről ideszakadt „foreigner,” — a Tisza István által divatosá tett „distinguished” jelzőt nem igényelem magamnak, — nem egyszer hallottam már erre is, arra is, hogy Zombor amolyan „paraszt város.” Bizonyos kulturális hátramaradottságot s e téren a végtelenségig menő konzervativizmust hallottam emlegetni. Mondják, hogy a modern idők szele ropant nagy ügygyel-bajjal tud behatolni e nemes város falai közé. S mi türes-tagadás: egy és más tekintetben a jelek csakugyan erre engednek következtetni.

Ime, lassankint török a jég ebben a gyakorta ócsárolt „paraszt városban.”

mindenütt a Tokaj-Hegyalja hírnevét emlegeti, melynek visszaállítását tüzi ki céljával, ő a Hegyaljának hírnevét fontosnak nem tartja, mert ha valamely jó évben jó boraink teremnek, akkor a bor elkél; ha pedig a bor minősége gyenge: ezeket kivétel nélkül eszközökkel kivitelképessé tenni nem lehet, azért, mert a kereskedői tevékenységünk nagyon szegény, s ezeket a könnyű borokat alig lehet belföldön elhelyezni. Megemlékezik a német bortörvényről, mely a bor borral való keverését megengedi, ebben különleges rendszabályokat a kereskedők ellen nem talál. Nem tart számtalan népszerű felszólalásra, hangsúlyozza, hogy mint kereskedő hozzájárul az egyetértő határozathoz, s kéri az értekezletet, hogy hozzon oly határozatot, mely szerint a tervezetet — mely már könyvalakban is megjelent — egy termelő és kereskedőkből álló vegyes bizottság dolgozza át.

Schönfeld Henrik: Nem tartja helyesnek, hogy a tisztességes kereskedelmek kezeit béklyókba verik. A kereskedelmet megkötni, korlátok közé szorítani már a kereskedelem érdekében sem lehet. Kifogásolja a tervezetnek ama részét, mely a közigazgatási hatóságoknak, illetve hivatalnokoknak nagy hatalmat ad, helyesebbnek találja, ha az ellenőrzési hatáskört a fináncokra bízják. A borkereskedelem ellen a Hegyalján ma szólni nem lehet, mert hiszen nyers-termékekért 40—50 frtot adnak s az utolsó termésnek 1/3-a már fel van vásárolva.

Becske Bálint: örömmel fogadja a tervezetet, mert érzi, hogy a tizenkettedik óra ütött. Mert, ha most nem tesznek intézkedést, ki leszünk annak téve, hogy agrár-kölesönnel terhelt szőlőink felett megperdül a dob. Ismeri a községi előljáróság sokféle teendőit s így nem ajánlja, hogy az ellenőrzést arra bizzák.

Illésházy Endre: Erős kereskedelmi osztály nélkül nyersterményeket kivinni nem lehet, ebből kifolyólag ezeket meggyanusítani a termelőkre nézve hátrányos. A tervezetnek nem célja a tisztességes borkereskedelmet bántani s azért ne vegyék magokra a tisztességes borkereskedők a tervezetben előforduló sérelmes dolgokat. Feleslegesnek tartja a védjegyet, ha a Hegyaljáról az idegen borokat kitiltják. Nem helyesli Borsay

Egyesek buzgó fáradozása kitartóan olvasztgatja a közöny és maradiság nem esékely vastagsága jégpáncélját. Az annyi életrel való mozgalmat lenyűgöző előítélet rombadőlésének egyik figyelemre méltó jelensége a „Nemzeti Szalon” jövő hónapi bevonulása.

Oly momentum ez, amely mellett nem szabad fel sem vevő kicsinyléssel elrobognunk. Hogy kinek az eszméje volt a Zomborban nem régen még bizarrnak feltűnő gondolat: képtárlatot csinálni nekünk s még hozzá nem is egyes vicinális nagyságok többszörösen agyondicsért festményeiből, hanem az igazi művészet országos jelentőségű alkotásaiból: — nem tudom; de bárki volt is ennek az egész dolognak a szellemi apja: dicséret illeti érte.

Bizonyára mindannyiunknak emlékeztetésben vannak még azok a művészeti forrongások, melyek a még nem is olyan öreg koru „Nemzeti Szalon” megalkotását megelőzték. Egy irányzat volt ez, mely az eddigi, kozmopolitáskodó művészet sallangjaitól megtisztult, friss nemzeti irányt törekedett meggyökereztetni hazai művészeti életünk elhanyagolt talajában. Hogy a „Nemzeti Szalon” megalkotóinak ez a hazafias, de idealisztikus törekvése sikerült-e, vagy sem: erre nézve hathatós felelet ennek az oly kedvezőtlen auspiciumok közt meg-

indítványát, hogy a tervezetet ismét egy vegyes bizottság dolgozza át.

Gróf Esterházy Gyula: Főcél az, hogy a termelőket és kereskedőket együttes működésre bírjuk s ezáltal bizonyos egészségtelen állapotokat megszüntessünk. Tiltakozik ama feltevés ellen, mintha a borkereskedőket szándékosan hagyták volna ki a tervezet előkészítő bizottságából. A tervezet célja az, mivel tény, hogy a hegyaljai borokat keverik és pedig a hegyaljai bortermelők még pedig a Hegyalja hírnevének kárára: — hogy minden kereskedő tiszta minőségű bort áruljon és semmi féle devalváló eljárást ne kövessen. Borsay indítványára megjegyzi, hogy a tervezet intenciója a beteges állapot orvoslására irányul s mivel Németországra ami állapotaink nem vonatkozhatnak: termékszerezésük ott ily irányú intézkedésekre nincs is szükség.

Dr. Szabó Gyula szerint a tisztességtelen borkereskedelem annyira elrontotta a Tokaj-Hegyalja borainak hitelét, hogy az állapotok szanálására drákói szigorot kell alkalmazni. Ajánlja, hogy a kérdéses tervezetnek részletes tárgyalását kezdjék meg.

Kosinszky Viktor beszédje.

A tervezetnek legfőbb pontját képezi az a rész, mely a Tokaj-Hegyaljáról minden, nem itt termelt bort ki akar zárni. Közigazgatási politika szempontjából kifogása van ez ellen, mert az képtelenség, hogy a teljes kizárásba a kormány beleenyugodjék. A borkereskedelmet mélyen érintő intézkedéseket tartalmaz a tervezet, meg kell fontolnunk minden intézkedést, amit ez irányban teszünk, mert a borkereskedelemnek fontosságát nem lehet kétségbe vonnunk. Nekünk Tokaj-Hegyalján még világhírű borkereskedő cégeink nincsenek s oda kell törekednünk, hogy ilyen kereskedelmet szervezzünk. Nagy borforgalom elérésére utazót kell alkalmazni és ha a kereskedő tisztán hegyaljai borokkal kereskedik, akkor az utazónak száz helyre kell elmenni, míg egy megrendelést kap, míg ha több fajú borral kereskedik: fáradsága eredményel jár s már ezért sem híve a vidéki borok teljes kizárásának. Helyesnek tartaná a nem Hegyalján termelt borokat külön pincében raktározni s ezen borok külön szemle-ív mellett kezeltesse. Ő sem tartja szeren-

indult intézménynek rövid tíz éves pályafutása.

Ha szabad a „Nemzeti Szalon” zombori lejövetelében a kívánatos haladás egyik hathatós fokmérőjét látunk: a tárlat megnyitása jóleső érzéssel töltheti el a város minden igaz barátját. Mert hiszen igaz, hogy csak meg voltunk mi továbbra is minden képkiállítás nélkül úgy, mint ennek-előtte, — művészeti produktumokban is tudunk igaz élvezetet találni, ha kell — hiszen a vármegyeház nagytermének egyik falát is országos jelentőségű festmény borítja, de hát a magyar művészeti életnek utóbbi időkben általánosan tapasztalható föllendüléséhez mi is csak hozzájárulhatunk egy szemernyivel?

Es Zombor városa hozzá is fog ehhez járulni. Meg van a kellő talaja hozzá. Csupán az volt a baj eddigéig, hogy — az általános részvétlenség vagy hangulathány okozta-e? — kevés számmal akadtak olyan megalkuvást nem ismerő munkások, kik ezt a talajt okszerű megművelés alá vették volna. Most már vannak ilyenek is.

Az óhajtott eredmény aligha fog elmaradni. Szentül meg vagyok győződve, hogy a tárlat megnyitása napján a mi jó öreg szenátor bátyánk is vidáman fogja a fejére illeszteni a vadonatúj, pörge kalapot!

esés megoldásnak, ha a közigazgatási hatóságra bizzák a tervezet keresztülvitelét, mely egy könnyelmű, megbízhatatlan tisztviselő tévedése folytán tönkre teheti akármelyik bortermelő vagy kereskedő tisztességes hírnevét. Maga részéről hitességet és intelligens szakértőket ajánl, de fősúlyt helyez arra, hogy az ellenőrzéssel megbízott egyén független, művelt és szakképzett egyén legyen. Szerinte a palaek-borokra épen olyan intézkedéseket kell tenni, mint a többi borokra nézve. A védjelzésre vonatkozólag az a véleménye, hogy azt csak nehezebb boroknál alkalmazzák és a védjegy ne csak a hordó fenekén, de az elzárásnál is alkalmazandó legyen. A tervezetet általános tárgyalás alapjául elfogadja.

Indítvány módosítás.

Borsay Miklós: a felszólalók szavaira tett megjegyzések után indítványt oda módosítja, hogy ha az értekezlet a kereskedőkkel szemben az erkölcsi jelenségek megfigyelése mellett dolgozza át a tervezetet, akkor hozzájárul minden olyan orvosláshoz, amely a Hegyalja érdekét előmozdítja.

Gróf Esterházy Gyula felszólalása után Lácay elnök megjegyzi, hogy Borsay indítványának tárgyalására boesátkozni felesleges, mire az értekezlet a munkálattal a részletes tárgyalás alapjául elfogadta s ezzel a részletes vita vette kezdetét a tervezet pontjaira vonatkozólag.

A részletes vita.

A tervezet 1 és 2. §-ának részletes vitájában dr. Szabó Gyula, Görgey Gyula, Borsay Miklós, Kossuth János dr., dr. Schön Vilmos, idb. Meczner Gyula, Benedek Pál vettek részt.

Résztvettek azon kívül a tervezet pontjainak vitatásánál Illésházy Endre, Vashegyi Péter, Blum Arthur, Kossuth János dr., Kovácsy Ferencz, Becske Bálint, gróf Esterházy Gyula, dr. Szabó Sándor, dr. Kellner Soma, Schönfeld Henrik, Görgey Gyula stb. s a pontokat általánosságban elfogadták s az értekezlet a tervezet szövegezésében nagyobb részt megnyugodott.

Elénk, zajos vitát csupán a tervezet 13. §-a provokált.

A 13. §.

A tervezetben foglalt, a tokaji borvidékre nézve alkotott kivételes rendszabályokat — mivel azok könyv-alakban megjelentek, szétküldettek és a nagy gyűlés során pertractáltak — nem tartjuk szükségesnek újra teljes egészében ismételnünk, de a kivételes rendszabályok 13. §-át, mely a legzajosabb megvitatásra adott okot, hogy a vitáról olvasó közönségünk is hű képet nyerjen: teljes egészében ide iktatjuk. A tervezet 13. §-a így szól:

13. §. „Tilos a Tokaj-Hegyalja zárt területére olyan bort, mely azon kívül termelt, behozni. Következő kivételekkel:

a) Fogyasztási célokra a behozatal meg van engedve, de adásvételi forgalma hatósági ellenőrzés alatt áll, oly végből, hogy azok a zárt területen fogyasztassanak el s ki ne vitessenek. A Tokaj-Hegyalja zárt területére vasuton érkezett idegen borszállmányok az érkezés helyére nézve illetékes városi vagy községi hatóság engedélyének felmutatása nélkül a vasuti forgalmi vállalatok által ki nem adhatók. — A közlekedésnek más eszközei útján érkezett s tokaj-hegyaljai védjeggyel el nem látott idegen borok pedig bepincézés vagy beraktározás előtt ugyan ezen hatóságoknak bejelentendők.

Palaekokban érkező borok ezen ellenőrző eljárás alá nem esnek s forgalmuk semmi korlátozás alá nem esik.

b) Azon tokaj-hegyaljai szőlőbirtokosok, kik az 1903. év végén saját tulajdon gyanánt a zárt területen kívül eső szőlőbirtokkal is bírnak, melyeknek bortermését a zárt területen lévő saját pincéikbe szokták beraktározni, e joguk gyakorlatában továbbra is meghagyatnak. Azonban ezen boroknak be- és kiszállítására nézve az idegen borok ellenőrzése hozott jelen rendelkezések alá vannak vetve. Ezen boroknak a zárt területről való eladása és kiszállítása kivételesen meg van engedve, de csak a községi ellenőrző bizottság külön engedélyére s a vevő, vagy címzett nevének, lakhelyének világos megnevezése és jegyzékbe vétele mellett.

Felolvasatván a tervezet eme fentidézett szakasza, kezdetét vette a részletes vita.

Utazás a 13. § körül.

Kincsessy Péter: megjegyzi, hogy ez a pont, amennyire üdvösnek látszik ép annyira kivihetetlen a szabad kereskedelem szempontjából. A borkereskedőket arra szoritani, hogy más bort, mint tokajit ne áruljanak: nem lehetséges, s különben is, ha ellenőrző bizottság van, nem látja be, mért ne árulhatna a kereskedő más bort is, mint tokajit. Azt hiszi, hogy más utat kell keresni a megoldásra, mert ehhez a kormány sem adja meg jóváhagyását. A b.) pontot mellőzni kéri.

Szabó Gyula a kérdést úgy véli megoldandónak, ha más vidék borainak a kellő ellenőrzés melletti behozatala megengedtetik ugyan, de a behozott idegen borok egész külön pincében tartassanak s ezenkívül az ellenőrző bizottság jegyezze a hordókon a borok más vidéki jellegét.

Blum Arthur a szakaszt nem helyesli, el nem fogadja, miután szerzet jogokat sért s agrár érdekeket szolgál. Szintén kéri a b.) pontnak törlését.

Vashegyi Péter: javasolja, hogy a belfogyasztásra behozott borok után a fogyasztó literenként 10 fillért fizessen azért, mert a Hegyalja érdeke kívánja. Szükségesnek tartja ezt azért, mert ha a fogyasztásra más vidéki borok behozatala meg van engedve minden megterhelés nélkül, akkor oda jutunk, hogy a Hegyalján termelt, gyengébb borok értéke alább száll, mert a fogyasztó beszerezhet olcsóbb vidéki borokat. A palaekban érkező borokra megjegyzi, hogy a tervezet erre vonatkozó része — miután visszaélésekre ad alkalmat — eltöröltessék. Ellenzi a más borvidéken termelt boroknak a b.) pont szerinti behozatalát, miután a must cukortartalmát fokozni lehet, s miután ezt itt tenni nem lehet lesz, a vidéki bor értéke sebb lesz a kevesebb cukortartalmu tokaji bor mellett.

Haas Fülöp szerint e pont a borkereskedők üzletét annyira megszorítja, hogy az el sem képzelhető, olcsóbb minőségű borok nélkül itt dolgozni nem lehet, mert olcsóbb minőségű borokat is követelnek s a fogyasztókat elutasítani nem lehet. Az idegen borok behozatala feltétlenül szükséges. A hegyaljai boroknak összeházasítása nem tesz nagyobb kárt s éppen azért idegen borokat is kell tartani, habár külön kezelés alatt.

Meisels és Flegmann Sándor ellenzi az idegen boroknak bármily alakban való behozatalát s a szakaszhoz hozzá nem járulhatnak. A tervezet által kitűzött célt másképp, mint idegen borok teljes kizárásával elérni nem lehet.

Dr. Kellner Soma: Flegmann előterjesztését magáévá teszi s kéri kimondani, hogy Tokaj-Hegyaljára semmiféle bort nem lehet behozni sem kereskedőknek, sem termelőknek. A Hegyalja érdeke megkívánja, hogy ha nem engedjük meg az olasz borok behozatalát, nem szabad megengednünk más vidéki borok behozatalát

Sirolin

A legkiválóbb tanárok és orvosoktól mint hathatós szer: **tüdőbetegségeknél, légzőszervek hurutos bajainál** ugymint **idült bronchitis, számarhurut** és különösen **lábbadozóknál influenza** után ajánlatik. Emeli az étvágyat és testsúlyt, eltávolítja a köhögést és a köpetet és megszünteti az éjjeli izzadást. Kellemes szaga és jó íze miatt a gyermekek is szeretik. A gyógyszerárakban üvegenként 4.— kor-ért kapható. — Figyejünk, hogy minden üveg alantl

czéggel legyen ellátva.

F. HOFFMANN-LA ROCHE & CO vegyészeti gyár BASEL (Svájc.)

sem, mert a vevő esetleg az idegen borokat, melyek a Hegyaljáról kerülnek ki, szintén hegyaljai bornak tekintheti, ez pedig visszaélésekre vezethet.

Bettelheim Sándor szerint a kereskedőknek szükségük van pl.: Arad, Somogy, s más vidékbeli borokra, miért is javasolja, hogy az idegen külföldi borok kizárása mellett a magyar borok behozhatók legyenek.

Benedek Pál: e szakaszban a palackborra vonatkozó részét teljesen kihagyandónak véli, mert palackokban hegyaljai bor néven más borok is szállíthatnának esetleg, mely visszaélés a hegyaljai értékes boroknak palackokban való forgalomba hozását nehezítené. Javasolja idegen borok teljes kizárását.

Lipóczy Norbert szerint tisztán hegyaljai borokkal is lehet kereskedni.

Maklár Miklós kéri, hogy végleges határozatképpen mondassék ki, hogy a Tokaj-Hegyaljára idegen bort behozni egyáltalán ne legyen szabad. A vita berekesztése után az értekezlet határozatképpen kimondja, hogy a tokaj-hegyaljai borvidékre idegen borokat hozni sem hordókban, sem palackokban nem szabad.

Gróf Eszterházy, Maklár és Vashegyi hozzászólása után az értekezlet a tervezetben foglalt többi intézkedéseket is magáévá teszi.

Epilogus.

Borsay Miklós amennyiben az értekezlet folyamán azt a benyomást nyerte, hogy a termelők és borkereskedők között nem forognak fel áthidalhatatlan ellentétek, újra kéri, hogy a munkálattal az elhangzott vélemények figyelembevételével egy, a termelők és kereskedőkből alakított vegyes bizottság dolgozza át úgy, hogy az átdolgozott munkálattal a Gazdasági Egyesület szőlészeti szakosztályának május hó 15-én tartandó ülésében tárgyalható legyen.

Az értekezlet az indítványt magáévá teszi s a kiküldött bizottságot Flegmann Sándor, Borsay Miklós, Zimmermann Leó és fia és Szabó Gyula tagokkal kiegészíti.

Láczay elnök köszönetet mond az értekezleten jelen voltakknak s az értekezletet befejezettnak nyilvánítja. Ezzel a gyűlés véget ért.

np.

VÁRMEGYE ÉS VÁROS

(A közigazgatási bizottság ápr. havi rendes ülését hétfőn, f. hó 11-én tartotta meg. Az ülésen **Hadik Béla** gróf főispán elnökölt és résztvettek azon a bizottság hivatalbéli tisztviselő tagjain kívül: **Lehoczky Endre**, **Fejes István**, id. **Meczner Gyula**, **Meczner Béla**, **Nagy Barna** és **Molnár Béla** bizottsági tagok. Az ülés első tárgya volt az alispán havi jelentése, amelynek kapcsán a közig. bizottság elhunyt nagyérdemű tagjának, **Mizsák István** tiszti főügyésznek elvesztése felett érzett részvétét jegyzőkönyvbe ígdtatni rendelte. **Fejes István** bizottsági tag felszólalására utasítást adott továbbá a közig. bizottság arra is, hogy ezentul időről-időre jelentés tétessék az amerikai kivándorlás óta parcellázás útján a nép kezére került nemesi birtokokról, hogy e nagy gondot okozó népmozgalom eredményei nyilváníthatók legyenek.

Elhatározta a közig. bizottság továbbá, hogy a Sátoraljauhelyben épülő vármegyei kórháznak építési engedélyt ad a kórház telkéről a Csalogány utca egy részén és a Csalogány-közön keresztül egy földalatti csatorna építésére, mely a Kazinczy-utcai csatornába fog torkolni.

Szikszay Károly helyettes-pénzügyigazgató a közadók befolyásáról tett jelentést és részletesen ösmerette az ex-lexben visszamaradt adók befizetésére adott kedvezményeket. **Dr. Somossy András** kir. ügyész a felügyelete alatt álló fogház állapotáról, **Beregszászy István** kir. tanfelügyelő pedig a tanügy-körébe tartozó ügyek-

ről referált. — Az ülés az összes, tárgysorozatba vett ügyek elintézése után 1 óra felé ért véget.

(Képviselőtestületi ülés. A városháza közgyűlési termében folyó hó 15-én délután 3 órakor rendkívül bő, mintegy 16 pontra terjedő tárgysorozattal rendes képviselőtestületi ülés lesz.

Helyreigazítás.

— április 14.

Ha későn is, még is helyreigazítani kívánom, hogy a **Fodor Jenő** sárospataki jegyző tiszteletére rendezett banketről hozott tudósításunk hiányos volt, mert kimaradt abból annak a felemlítése, hogy a banketten **dr. Engel Jakab** tokaji ügyvéd is felköszöntőt mondott a jegyző karra, még pedig igen szépét, okosat, lendületeset és hatásosat. — Tudomásomra jutván, hogy ez a hiányos tudósítás félreértésre adott okot, amennyiben némelyek abban szándékosságot láttak és oda akarták magyarázni a dolgot, hogy ennek az „elhallgatás”-nak valami korteskedési íze van és kapesoiatban áll azzal a ténnyel, hogy **dr. Engel Jakab** pályázik az esetleg üresedésbe jövő tiszti alügyészi állásra: hát ezzel a felfogással szemben sietek kijelenteni, hogy a „Zemplén” a vármegyei állások betöltésénél egyáltalában és ez alkalommal különösen nem korteskedik.

Dr. Szirmay István.

HIREK.

— **Államsegély a gazd. egyesületnek.** A m. kir. földművelésügyi miniszterium a „Zempléni vármegyei Gazdasági Egyesületnek” 1000 kor. államsegélyt adományozott.

— **Eljegyzés.** **dr. Hirschler Ignác** vasvári főrabbi eljegyezte **Haas Szereána** kisasszonyt, **Haas Zsigmond** sárospataki birtokos leányát.

— **Gyógyszereszek gyűlése.** **Abauj, Sáros és Zempléni vármegyei** gyógyszereszei f. hó 16-án gyűlést tartanak Sátoraljauhelyben, mely alkalomból a helybeli gyógyszereszek a **Kovacsits** színházi vendéglőjében bankettet rendeznek.

— **A „Zempléni vármegyei Gazdasági Egyesület” gyűlése.** A gazdasági egyesület f. évi április hó 27-én szerdán d. e. 10 $\frac{1}{2}$ órakor a vármegye-háza kis termében tartja tavaszi közgyűlését a következő tárgysorozattal: 1. A számvizsgáló bizottság által felülvizsgált 1903. évi számadások bemutatása s a felmentvény megadása. 2. Az egyesület múlt évi működéséről szóló jelentés tárgyalása. 3. Egyéb a választmány által felterjesztett ügyek s netaláni indítványok.

— **A képviselő választók összeírása** ma délelőtt 9 órakor vette kezdetét a városháza kistermében. A választói lajstromok a naponként ülésező bizottságnál megtekinthetők.

— **A „Felsőmagyarországi Hírlap”-nak** gyógyíthatatlan seb fáj a szívében azért, hogy a „**Bodrogközi Jótékony Nőegylet**” élénk, fényes táncestélyéről, melyről 6 csak 13 sort tudott írni, a „Zemplén” kiküldött munkatársa nagy elragadtatással írt. Értelhető ez a siránkozás, hiszen ma már a veretek is csiripelik azt, hogy a Felsőmagyarországi Hírlap csak arra nem méltó dolgokról ír elragadtatással. Azért fáj a Fm. H.-nak a mi referadánk s ezért okoz keserűséget neki annak pontos, kimerítő értesülése. Hátha a Fm. H.-nak ez fáj, az nekünk jól esik. Különben is, ha arról a nagy tényről, hogy egy **Köy Sándor**-féle verset a „Magyar Tudományos Akadémia” a multkorában majdnem megjutalmazott: a Fm. H. ciceró betűs hasábotkat írhat, engedje meg nekünk a „Fm. H., hogy egy ilyen áldásos, közhasznú egylet táncmulatóságáról — mely szerint is fényes vala — mi is kimerítő értesülést hozzassunk.

— **Választók összeírása.** A belügy-miniszter külön rendeletben figyelmezteti a központi választmányt, hogy az érdekelteket alkalmas módon tájékoztassa arra nézve, hogy amennyiben az adókövetési munkálatoknál sürgősképpen előfordult késedelem miatt egyes választói igényjogosultak az adókövetési adatok hiányossága következtében az összeíró küldöttégek által a névjegyzékből kihagyottak, illetőleg abba fel nem vettek volna, az 1905. évi választói névjegyzékbe való felvétel iránti igényüket a törvényes határidőben közszemlére kiteendő ideiglenes névjegyzék ellen irányuló felszólalás alakjában érvényesítsék. Mert akkor már 1903. évre vonatkozó adókövetés minden bizonynyal teljes lesz és így mindjában fog állni igényjogosultságukat igazolni. — Az igényjogosultak tehát résen legyenek és május 5-én nézzenek utána, hogy fel vannak-e véve a választók közszemlére kiteendő lajstromába?

— **Munkások gyűlése.** A munkások gyűlések egymást érik újabbban Sátoraljauhelyben. Legközelebb, folyó évi április hó 17-én délután fél 5 órakor tartanak különböző iparágakhoz tartozó segédek a „Magyar Király” tancstermében munkás-gyűlést, melynek napirendje a következők lesz: 1. A szervezkedés célja és haszna. 2. A magyarországi építőmunkások és azok segédmunkásai országos szakszerveletének célja és haszna. 3. A helyi szakszervelet megalakítása. — A kérvényezőket megokolt bejelentésére **Schmidt Lajos** rendőrkapitány a gyűlés megtartására az engedélyt megadta és a rendőrhatalóság képviselőjében **Juresó Agoston** rendőrtollnokot küldte ki.

— **Sorozás.** Sátoraljauhelyben hétfőn, folyó hó 18-án kezdődik a sorozás és másnap 19-én már befejezést is nyer. A sorozó-bizottság a városháza nagy tanástermében fog működni és elnöke a polgári hatóság részéről **Dókus Gyula** alispán lesz. E két napon az Ujhelyben 1882, 1881. és 1880. évben született hadkötelesek és a városban lakó idegen illetőségű állításkötelesek fognak sor alá kerülni, míg április hó 20-ától 23-ig a sátoraljauhelyi járás a „Magyar Király” szálloda udvari termében soroz.

— **A biztosítási ügynökök iparigazolványa.** Egy konkrét esetből kifolyólag a m. kir. kereskedelemügyi miniszter rendeletet boesájtott ki, mely szerint a biztosítási társaságok helyi ügynökei csak abban az esetben tartoznak a kereskedelmi törvény 6. §-ában foglalt utalás folytán az ipartörvény rendelkezései alá és tartoznak üzletüket ez utóbbi törvény 4. §-ának megfelelően az iparhatóságnál bejelenteni s illetőleg iparigazolványt váltani, ha a helyi ügynökök a biztosítási ügyletek közvetítését iparszerűleg vagyis hivatásszerű állandó kereseti foglalkozásként üzik és ebből folyólag a biztosító társaságtól a szerzett biztosításból folyó jutalékon kívül állandó fizetést huznak.

— **Bíróválasztás Tökerebesen.** A gálszécsi járásnak van egy virágzó községe **T. Terebes** amelynek ma 5000 lakosa van, s így a zempléni vármegyei városok között lakosság tekintetében 5-ik helyen áll. A község ebből folyólag nagyközösségé szervezkedett, s e napokban fogja megtartani a bíróválasztást, melyre jelöltek az eddigi bíró **Kozáky Bertalan**, azonban a nagy többség **Szladek Károly** vizsabayozó társulati igazgató főmérnököt kívánna a bírói tisztségre megnyerni — ha ez sikerül a t. terebesieknek, úgy nagy haladást fog jelenteni községük életében, mert utat nyitnak ahoz, hogy **Szladek K.** kiváló képességét, arra termettséget és a község ügyei iránt eddig is érzett rokonszenvét — a község javára érvényesíthesse.

— **Cirkusz-Variété.** **Wilson Zsigmond** cirkusz-társulata e napokban érkezik Ungvárról Sátoraljauhelybe és két hétig marad itt. Az ungvári

lapok elismert hangon irnak a cirkusz-társulatról.

— **Kerékpározók figyelmébe!** A kerékpár idény beálltával felhívjuk a kerékpározók figyelmét a **Schweitzer-testvérek** kerékpár-szállító cégre, melynek hirdetését mai számunkhoz mellékelve kapják olvasóink.

— **Dunky fivérek** es. és kir. udvari fényképészek (vasárnap) ápril. hó 24-én és (hétfőn) ápril. 25-én a **Juhász Jenő** telkén lévő műtermőkben levételeket fognak eszközölni.

— **Tüdőbetegségek gyógyítását** időzi elő az első stádiumokban az előkelő orvosok által ajánlott „**Sirolin**.” Előre haladt esetekben is feltűnő javulást eredményez. A „**Sirolin**” kellemes szaga és íze miatt felnőttek és gyermekek által szívesen vétetik és nem bántja a gyomort, mint a creosot és annak preparatuma. Ellenkezőleg, már rövid használat után javul az étvágy, az emésztés, és mulnak a tüdőbetegség tünetei.

Közönség köréből.

— Alak és tartalomért a beküldő felelős. —

A kivándorlás.

Mit akarunk?

Szabad utirányt kívánunk a kivándorlók számára. Mindegyik kivándorló a saját pénzéért abban a kikötőben szálljon tengerre, amelyikben akar. Az államilag engedélyezett ügynököket, ha ellenük abban az irányban a legesekélyebb panasz érkeznék, hogy a kivándorlókat az erőszakkal Fiuméba küldik, a legszigorúbban meg kell büntetni és őket az ügynökségtől megfosztani.

A menetjegyirotát szigorúan utasítani kell, hogy az ügynökök révén a kivándorlókkal tudassa, mikor indul a legközelebbi hajó, hogy a kivándorlók ne utazzanak Fiuméba, ha indulásról nem gondoskodtak.

Kívánjuk, hogy a kormány az **Adria-Cunard**nak szigorúan tiltsa meg, hogy Fiuméből **Innsbruck—Basel—Antwerpen—Liverpool** irányában közvetítse az utazást.

Németországban törvény van arra, hogy a kivándorlóknak 8 napnál tovább nem szabad várniok a hajó elindulására, mert különben a társaság köteles a kivándorlóknak a pénzt visszafizetni, sőt a kivándorlók pörrel támadhatják meg a társaságot. Epen azért kívánjuk, hogy a kormány parancsoljon rá az **Adria-Cunardra**, hogy azoknak a kivándorlóknak, akik nyolc napon belül nem utazzanak el Fiuméből, a teljes összeget visszafizesse és abban az esetben, ha a kivándorlás helyéről **Oderbergen** át olesóbban juthatna **Bremenbe**, mint **Fiumén** át, az esetleges különbezeret is térítse meg. Azután pedig a kivándorlónak saját pénzéért jogában áll arra utazni, a merre akar.

Ily módon legalább egyelőre némi igazságot szolgáltatnak és a kormány időt nyer a gondolkodásra, hogy miként változtassa meg a törvényt, hogy végre rendezett viszonyok jöjjenek létre.

Hogy azok a kivándorlók, akiket **Fiuméba** kényszerítettek, **Basel—Antwerpen—Liverpoolon** át utazzanak, ezt a kormánynek egy pillanatig sem szabad tűnie, mert ellenkező esetben kénytelenek lennének konstatálni azt, hogy azokról az erőszakosságokról, amelyeket az ügynökök és az **Adria Cunard** elkövetnek, a kormánynak tudomása van, sőt talán az ő helyesléssel találkoznak, amit végre is nem akarunk elhinni. **Btt.**

A SZERKESZTŐSÉG ÜZENETE.

M. F.-né. Vajdacska. A mai számmal immár harmadszor izenjük meg, hogy a kőrt példányokból legnagyobb sajnálatunkra nem küldhetünk, mivel elfogytak. Mi innen pontosan küldtük s így valahol elkallódtak. Öszinte üdvölet. Kézirat reményében. **Ifj. Zs. B. Zombor.** Köszönjük, miért oly sokára?

Kiadótulajdonos: Ehlert Gyula.

